

ELŐFIZETÉS

NYELVEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hora 2 korona.

VIDEKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hora 2 k. 40 f.

HÍRDETÉSEK:
6-hasas betű sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyúlter sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 257.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.

József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Stauber József.

Péntek, február 8.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A megszolidult Fiume.**
- A marosvásárhelyi vérontás a képviselőházban.**
- Krivány bírái előtt.**
- Felosságil vette az anyósát.**
- Kettős öngyilkosság szengázsal.**
- Vilma királynő esküvője.**
- Véres választás.**
- Február 8.**
- Kiszások egy kadétiskolában.**
- Tárcza: Katus asszony.** Irta: Reza Dezső.
- Regény-Csarnok: A szürke asszony.** Irta: Sudermann H. Fordította: Hellerné-Oláh Margit.

A megszolidult Fiume.

Arad, február 7.

Senkisémondhatja, hogy elnézők lettünk volna a fiumei eseményekkel szemben. Annak idején, a mikor azt láttuk, hogy Fiumében felfordult állapotok dülnek, hogy a leányzó akar diktaturát gyakorolni az anyaország felett; a legerélyesebben követeltük a fiumeiek megrendszabályozását. Holott nagy előszeretettel viseltettünk és viseltetünk Fiume iránt és mi volnánk az utolsók, a kik kétségbe vonnók a magyar tengerpart nagy fontosságát és kereskedelmi, mint gazdasági értékét. Mi mindig elismertük és elismerjük Fiumének speciális viszonyait és törvényben is biztosított jogait. De az autonomisták erőszakosságait a multban a legélesebben ítéltük el, nemcsak azért, mert a sokszor hangosztatott hazafisággal összegegyeztetni nem tudtuk, hanem azért

is, mert Fiume legsajátosabb érdekeit is veszélyeztetve láttuk.

Felesleges volna hosszas kitéréssel megismételni mindama dolgokat, mik Fiumében arra vezettek, hogy az önkormányzat teljes perhorreskálásával kellett vezetni a tengerparti város közigazgatási ügyeit.

Tény az, hogy most nevezetes fordulat állott be Fiumében. A reprezentantát simán és törvényesen megválasztották s mindjárt az első ülésen podesztát is választották és pedig annak az embernek a személyében, a kit többszöri megválasztása után megtagadta a magyar törvényekre való eskütételt. Most nemcsak, hogy meg nem tagadta Maylender Mihály, az új podeszta az esküt, hanem megválasztása után hazafias beszédben jelentette ki, hogy az állást elfogadja.

Ezek a tények mindenesetre nagy és örvendetes változás bekövetkeztét ígérnek.

Arra mutatnak első sorban, hogy Fiumében többé nem gondolnak egyenetlenségre, hanem békét és nyugalmat óhajtanak; békét az anyaországgal és nyugalmat a városban és ügyei vezetésében. De jelenti mindennekfelett azt, hogy az állam törvényeit a jövőben ott is respektálni fogják.

Ha Maylenderék elővették a jobbik eszöket, e felett mi mindenesetre csak örömmel fejezhetjük ki és reméljük, de el is várjuk, hogy a jövőben a közelmúlt-hoz hasonló állapotok többé előfordulni nem fognak.

Ezek azonban egyelőre csak föltevéssek, melyeket a fiumei fordulat szymptomai után valószínűeknek, az országos közérdek szempontjából pedig kívánatosoknak tartunk; mindazonáltal bizonyosra venni azokat nem lehet. A mi drága kikötő-városunk még mindig éppen elégséges mértékig van szaturálva szeparatiztikus olasz és irredentista nagy horvát velleitásokkal, és épen nem lehetetlen, hogy a békeért a derék fiumeiek ugyanazt az árat követelik, a melynek megtagadása miatt eddig is duzzogtak, t. i. az anyaországhoz fűző kötelek meglazítását.

Nos hát ha ők erre kalkulálnak, akkor számításaikban alaposan csalódnak fognak, mert nem hisszük, hogy akadjon valaha Magyarországon kormány, mely a daczos város háborgó elemeinek ezt a konceszsziót megadná.

A marosvásárhelyi vérontás a képviselőházban.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, február 7.

Izgatottan jöttek el ma a függetlenségi párt tagjai a Házba. A marosvásárhelyi eset felforraltta a vért bennök.

Mindjárt az ülés elején a függetlenségi egész vonalán kitört az égi háboru. A rendkívül zajos forrongó ülést zsufoolt karzat hallgatta végig.

Az ülés megnyitása után Tallián Béla

TÁRCZA.

Katus asszony,

Irta: Reza Dezső.

A körmendi porkláb hitese feleségét elszerezték Nádasdy palatinusékhöz dajkáknak. Hoda Ábrahám feleségének nagy szer volt az. Felért egy mai főnyereménnyel.

Nem volt — vagy alig volt nagyobb ur akkor széles Magyarországon, mint Nádasdy Tamás. Birtoka annyi volt, hogy három duodec fejedelemséget lehetett vonn belőle kiszabni. Hízen a prefekta Kanisay Orsolya volt, a felesége, a ki a rengeteg Kanisay-birtokokat kapcsolta a rengeteg Nádasdy-birtokhoz, aztán meg Nádasdy uram grata persona volt a császárnál s akkor a grata personáknak úgy potyogott az ölibe a donációs kutyabőr, mint a cigányoknak a vaczkor.

Derék emberpár is voltak a palatinusék. Ha manap végignézzük a levelezésüket, két szerető szív oltáratlan szerelméről olvasunk. A nádorispán, akinek ezer meg ezer gondja volt, hetenkint két-három levelet ír, hol Sárvárt, hol Kanizsán hol meg Lékán vagy Kereszturban lakó feleségéhez. A levelei a hatalmas nagyur játszi kedélyéről, hitvestársi bizalmáról, bőkezűségéről a legékezőbbben beszélnek. Hát meg mikor a „Ferkó“-t emlegeti — az ő fiát!

Az az imádatig menő szerető gondoskodás, a mivel arról ír, arról kérdezősködik, a mikor „csókolja“ ...

Es az a nagyaszonny! Saját kezével vetett betűin a XV.-ik század igazi magyar grande dam-ja látszik meg. Elegáns, hosszú ludtollvonásaitól a graphologusok erélyt, komolyságot, igazságszeretetet olvashatnak ki. Férjének valóságos jobbekeze. A nagy uradalmakat gondos figyelemmel vezeti. Sárvári kertészetében körte és almát, gesztenyét, zöldséget, baromfi-udvarán ludat és tikfiuaxkat ápol, a melyek a császárné asztalára kerülnek és ott nem kis becsületet vallanak.

Igazán — mindenhez értő asszony.

Férjéhez irt leveleiben „szolgáló“-hoz illő tisztelettel ír, s kezdetben „nagyságos uramnak“ czimezi, később pedig, mikor férje a legmagasabb méltóságra emelkedik, a mire egy magyar főur emelkedhet, megadja neki az őt mindenkitől megillető czimet:

„Tekintetes, nagyságos és főtisztelendő nádorispán uram!“

Ennek a két áldott szívü embernek a gyermekéhez, a Ferkóhoz jutott Katus-asszony — mint dajka.

Otthon hagyta az urát, szükös házatáját és elment — az idegenhez, hogy legyen a ki táplálja, mig felcseperedik — az az ő tejgyereke.

Mikor hogy megjött Sárvára, a nagyaszonny maga elé rendelte.

Bement az ágyas palotába, a hol a nagy menyegyzetes ágyban feküdt Kanisay Orsolya ...

Katus asszony torkát fojtogatta a sírás, — mikor meglátta a bölcsőben a kis gyermekét.

— Megjöttél, Katus! — mondá a nagyaszonny. — Igen szükség vagyom reád. Fogod-e szeretni?

Ugy nézett az anya az alig ökölnyi nagyfejű magzatjára, hogy Katus asszony riva fakadt és úgy zokogta.

— Fogom!

A jó nagyaszonny megrendíté ez a hirtelen kitört sírás. Odainté hát magához az asszonnyt. — Megfogta az ő finom, selymes kezével annak a munkától fölrepedezett, durva kezét.

— Mondd el nekem, mi bánt?

Katus asszony nem szolt, csak nézte az édesen alvó csecsemőt.

— Elhagytad a gyerekedet? — kérdé a nagyaszonny.

Katus a fejével intett:

— Ő hagyott el engem!

— Szegény asszony!

Attól kezdve pedig Katus asszonnyak volt is gyereke — meg nem is. Ha nagyon elővette az érzés, hogy magára maradt, mikor annak a kétnapos kis gyermeknek megnöttek az an-

elnök bejelentette, hogy négy interpellációt adtak be a marosvásárhelyi választás tárgyában és pedig: *Barta* Odön, *Buzáth* Ferencz, *Hentaller* Lajos és *Visontai* Soma. Az interpellációt 12 óra után fogják előadni.

Példás megtorlást!

Napirend előtt felszólalt *Kossuth* Ferencz, a ki körülbelül a következőket mondotta: Mindig megszokta őrizni higgadságát, de most felforr a vér benne hallatára azoknak az eseményeknek, a melyek Marosvásárhelyen történtek. Azt látja, hogy ma is épúgy előfordulhatnak erőszakosságok, gyilkosságok, mint a mult kormányok alatt. A törvények arczulpása, az önkény és erőszak tobzódása az, a mi a tegnapi választáson történt. (Zajos helyeslés a szélbalon.)

Azt látja, hogy ez a kormány épolly tehetetlen és gyáva, mint az előző kormány, mert közegeinek parancsolni nem tud. (Zajos helyeslés a szélbalon.) Rendeleteit senki sem fogadja meg, senki azokkal nem törődik. A közegek mindig és mindannyiszor cserben hagyják a kormányt. A csendőri brutalitásokért és gyilkosságokért szigorú, példás megtorlást követel. (Zajos éljenzés a szélbalon.)

Thaly Kálmán csatlakozik a *Kossuth* kijelentéséhez. Történelmi visszpillantást vet a csendőri erőszakosságokra, mik az osztrák elnyomatás alatt napirenden voltak. *A feketesárga kardbojt* az oka az ilyen erőszakosságoknak. Szintén szigorú megtorlást követel. (Helyeslés a szélbalon.)

Csávolszky Lajos a Széll-kormányt támadja, a melynél még az előbbi is energikusabb volt. A mostani kormány feltámasztja újból a *korruptiót*. Marosvásárhelyen is érdemeket akartak szerezni azok, akik az erőszakhoz nyultak. Példás büntetést követel.

Pichler Győző elmondja a választás előzményeit s előadja, hogy gyerkőczök hógolyókkal dobálták meg a csendőroket. Ez volt az a nagy bántalmazás, amely miatt embereket kellett gyilkolni. (Zajos tetszés a szélbalon.) Széll Kálmán miniszterelnöksége azt bizonyítja, hogy itt csak a szavakkal dobátóznak, a tények azonban a szavakkal ellenkező dolgokat bizonyítanak. Csatlakozik *Kossuth* kijelentéséhez. (Tetszés a szélbalon.)

gyalszárnyai, a melyek felragadták őt a Megváltó kertjébe, — a hol az ő kisdedei vannak — olyankor öbe vette a kis *Nádasdi* Ferkót, énekelt neki, tánczolt vele, babusgatta és — „lelkem Őrsének“ nevezte, — a hogy az ő gyereket egyszer.

Ilyenkor ez az önámítás neki lelkitámasz volt. E nélkül összeroskadt volna annak a nagy bánatnak súlyos terhe alatt, a mely miatt ő nem lelkem Őrsét táplálja, ápolja.

Akkor aztán a „lelkem Őrzse“ — a kis Ferkó — eszébe juttatta az ő gyermek nélkül való anyaságát és az az áldásos szívdobogást csitító önámítás egyszerre a legnagyobb kinná lett. Akkor, akkor fájt neki e név, lelkem Őrzse . . .

Igy multak el a napjai. Többet sirt, — mint nem. — A Ferkó, a ki pedig ugyan zajos csecseme vala — az felényit sem sirt, mint ő.

A jó nagyszony olykor elővette, — visszaadta, de annak mindig az lett a vége, hogy — ketten sirtak. *Orsolya* nagyszony szive már ugy oda volt kötve ahhoz a körmendi kis sírhalomhoz — mintha az az ő valakijét takarná . . .

Egyszer aztán *Gábríel* diákkal levelet írtott anyjához a *Katus* asszony.

— *Gábríel* diák — írja meg az anyámnak, hogy elfulok a könnyekben, ha soká itt kell élnem. Szeretem ezt a gyermeket — de csak

A pénzügyminiszter nyilatkozata.

Lukács László pénzügyminiszter: (Nagy zaj a szélsőbalon! Halljuk! Halljuk jobbról.)

Hentaller: Beszéljen az egri választásról!

Fáy István. Már tudjuk mit fog mondani. (Zaj.)

Lukács miniszter: Nem a miniszterelnök nevében beszél, hanem mint magán ember. A mint ő és mindenki Széll miniszterelnököt ismeri, bizonyosak lehetnek abban, hogy szigorú vizsgálatot fognak indítani. (Helyeslés jobbról.)

Felkiáltások a szélbalon. Tudjuk már. Csak beszélni tudnak! (Zaj.)

Lukács László: A választás lehetett igazságos is.

Bartha Miklós: Olyan mint az egri! (Zaj.)

Lukács miniszter arra kéri a Házat, hogy várja be a vizsgálatot s addig függesszék fel ítéletüket. (Élénk helyeslés jobbról.)

Az államtitkár.

Gulner Gyula államtitkár kér szót.

Elnök kérdésére a Ház megadja az engedélyt.

Pichler Győző: Nem engedheti meg, hogy itt miniszteri megbízott beszéljen.

Gulner Gyula, mint belügyi államtitkár szóval fel, kijelenti, hogy mihelyt az első magántáviratot kapta, sürgős jelentést kért. A csendőralezredestől két sürgőnyt, *Mikó* főispántól jelentést kapott, a melyek az ismert tényeket elmondják, de kijelentik, hogy a csendőroket tetteleg bántalmazták, azért kellett fegyvert használni. (Nagy zaj a szélbalon.)

Hentaller: Ki írta ezt?

Gulner: *Mikó*.

Hentaller: Arra nem adunk semmit, az érdekel. (Nagy zaj a szélbalon.)

Gulner: Az intézkedést . . .

Hentaller: *Kubik* sürgőnyezett: miért nem intézkedett? (Zaj.)

Gulner (igen erélyes hangon): Nem láttam nem kaptam. Kikérek magamnak minden inszINUÁCIÓT. Becsületes ember vagyok, sohasem hazudtam. Kéri a Házat, hogy függessze fel ítéletét addig, a míg a vizsgálatot befejezték. A csendőrhadbíró már megkezdte a vizsgálatot, a bűnösök meg fogják kapni példás büntetésüket (Helyeslés jobbról.)

Hentaller Lajos kijelenti, hogy gyanusítani nem aart. (Helyeslés.)

Elnök az ülést felfüggeszti.

Sürgős interpellációk.

Szünet után következtek a sürgős interpellációk.

Barta Odön pártja zajos tetszése közben *gyilkosságnak* minősíti a Marosvásárhelyen történeteket. Interpellációjában kér, hogy hajlandó-e a kormány a csendőri önkényt példásan megbüntetni. Le vannak-e tartóztatva a tettesek? És minő garanciákat nyújt a kormány arra nézve, hogy hasonló eset többé elő nem fordul? (Tetszés.)

Buzáth Ferencz csatlakozik *Bartha* fejtegetéséhez és szintén megtorlást követel. Kijelenti, hogy a Marosvásárhelyen kiontott vér a jobboldaliak lelken szárad. (Óriásizaj. Közbekiáltások: *Rendre!*)

Lónyay (közbekiált) No ez igazán *bolondok házába való beszéd*.

Az elnök rendre utasítja *Buzáthot*.

Buzáth mentegetődik s a csendőrfegyver által megölt emberek családjainak eltartását követeli.

Most következett *Hentaller* sürgős interpellációja. Azt kérdezi a miniszterelnöktől, minő utasítást adott *Mikó* főispánnak a választásra nézve?

Visontai volt az utolsó sürgősen interpelláló. Ő is szigorú vizsgálatot kér.

Zajos napirendi vita.

Az általános izgalomban lefolyt ülést zajos és incidensekben gazdag napirendi vita rekesztette be.

Talián elnök azt javasolja, hogy holnap a földművelésügyi költségvetés tárgyalását folytassa a Ház.

Barta Odön ezzel szemben azt indítványozza, hogy míg a marosvásárhelyi választásban a vizsgálatot be nem fejezik, a Ház ne tartson ülést. (Óriási zaj és kiáltozás.) Erre nézve névszerinti szavazást kér.

Polónyi Géza támogatja az indítványt s *Mikó* Árpád főispán felfüggesztését kéri.

Darányi Ignác földművelésügyi miniszter: A kinek valami mondani valója volt, elmondotta. A kormány is jogosan követheti, hogy a vizsgálatnak ne vágjanak elébe. Az elnök által beterjesztett napirend elfogadását kéri.

— Követelem az ülések felfüggeszté-

ne emlékeztetne — arra a másikra, ott a körmendi kis temetőben . . .

Gábríel diák megírta a levelet, a mire ilyen választ tett *Katus* asszony anyja:

„Köszönetemet írom, mint szerelmes leányomnak. Értettem az embertől, a ki a levelet hozta, hogy gonosz kedvű vagy, igen bántódom, s irsz is a te ottmaradásod miatt: azt is mondtad, hogy inkább akartad volna a prokolábné nevet, mint a dajka nevet; a prokolábné neven ne bántódjál jó leányom, mert most is ugyan porkoláb a te urad, a dajka néven se bántódjál, hanem inkább hálát adj az Uristennek, hogy ilyen fejedelem gyermekének kívánták szolgálatodat, mert az nagyságos ur és az kegyelmes asszony a te szolgálatodat ingyért nem veszik, csak kérlek jó leányom, ne sirtj és ne bántódjál, gonosz kedvű ne légy, hanem nagy jó kedvel, szerelemmel vigan szolgálj, a nagyságos gyermek körül. En is hamar nap fölmegeyek az uradat is fölviszem és ott minden jót végzünk a kegyelmes asszonynyal. Isten minden jóval megtartson. Körmenden kelt szent Mihálynap után. 1556.“

Csak bizony vigasz nem volt a levélben. *Katus* asszony várta, hogy egy szál őszi kikerics, megkéssett ibolya, vagy csak egy pár gyenge, napperzselt fűszál lesz a levélben, arról a sírről — vagy egy szó — a melynek a melege a szívet befogja, — semmi, semmi. Nem érti az ő szenvedését az anyja? Még min-

dig az jár az eszében, a mivel akkor szorgalmazta, hogy menjen föl a nagyur udvarára dajkának: nem hagyja nyugton az a sok szép ruha, a klárisok, a fülönfüggők, a mik konvenczióba járnak a dajkának.

Ettől a levéltől még jobban sirt *Katus* asszony. Most már egygyel megint több volt az ok a sírásra.

Ezt a sok keserűséget pedig már megérezte *Ferkó*. Fogyott egyre. Nyugtalanok voltak az éjszakái és soká kellett küzödni vele, míg rá lehetett birni, hogy fogadja el a nyujtott tejforrást.

Orsolya nagyszony megírta az urának:

„Baj van. A *Katus* szomorúsága nem mulik. *Ferkó* is igen bánja már, csak fogy, és se éjjele, se nappala, sirt szegény és igen fogy. — Ha tudna kegyelmed valakit a *Katus* asszony helyébe, ám jó volna.“

A nádor ispán felelt.

„A *Katus* dolgát értettem. Add ki neki az utat, de jól vigyázz, hogy meg ne bántsd. Azt a körmendi fertálytelket rá lehetne iratni, ott a temető mellett.“

Orsolya nagyszony de örült a levélnek.

— Akarsz-e hazamenni te *Katus*?

— Akarok-e? Ha nem mehetek, megöl a keserűség.

— No hát én mondom, hogy menj. Es hogy üres kézzel ne eresszelek. itt az írásom, tied, a mit benne megírtam.

Katus örült a hazamenetelnek, megköszönte

sét -- szól *Kossuth* Ferencz — mert büntetlenül magyar vért ontani nem szabad!

Tisza István gróf szerint névszerinti szavazásnak nincs helye.

Olay Lajos a házszabályokhoz szól.

Györy Elek a névszerinti szavazást jogosultnak tartja.

Horánszky és *Ugron* ennek az ellenkezőjét vitatják.

Polónyi úgy vélekedik, hogy *Ugron*ék tévedésben vannak, mert a tárgyalás elhalasztása névszerinti szavazással járhat.

Gajári: Tagadom!

Elnök felteszi a kérdést az általa javasolt napirendet illetőleg, mire a szélső-bali képviselők óriási láрма közt kivonulnak s az ajtóból visszakiáltozzák:

— *Nem szavazunk!*

A bent maradt képviselők az elnök által proponált napirendet elfogadták, s ezzel az izgatott ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

A reichsrathból.

Bécs, febr. 7. A német pártok mai értekezletén nem jött létre megegyezés az elnökválasztásra nézve.

A kínai hadikártérítés.

London, febr. 7. A *Times*-nak jelentik Pekingből 5-iki kelettel; A követek mostanában a hadikártérítés kérdéseiről tanácskoznak. Legtöbb hiva annak a javaslatnak van, hogy általános összeget állapítsanak meg és abból minden kormányuk utalják ki a maga részét. A követek előirányzata szerint Kína különös megterhelés nélkül 4 millió font sterlinget fizethetne egy kölcsön törlesztésére, a mi 80 millió font sterlingnyi hadikártérítésnek felelne meg. A kínai meghatalmazottakkal ma az angol követségen folytatott tárgyaláson kitűnt, hogy a kínaiak előzőleg jogtalan módon megszerezték a megbüntetendő kínai hivatalnokok ellen irányuló vádiratnak egy példányát és már informálva voltak az egyes kormányoknak a büntetések súlyosága tekintetében eltérő nézetei felől. Így előre elkészültek a válaszokra és a halálbüntetés követelésére makacsul kitérő vá-

az írást, a melybe nem nézett belé, mert ugysem ismeri a bűnt.

— Tudod, mi áll benne? — kérde *Gábel* diák *Katus* asszonytól.

— Nem, no mondjad.

— Tied az a fertály telek a körmendi temető mellett.

Az asszony elállt a lélekzete. Szeme egy pontra meredt, aztán összeroskadt és fuldokló ajka egyre az zokogta:

— A temető mellett, — a temető mellett.

Gábel diák lehajolt hozzá, hogy fölemelje és foga között azt dörmögte:

— No ne féj, te bolond! A ki egyszer eltemetve — az nem jön elő többé a hantja alól.

Az asszony felsikoltott:

— De jöjjön, de jöjjön.

— Hát nem a kísértettől félsz?

— Nem érte imádkozom!

— *Katus*, *Katus*. Elvesztetted azt a kis eszedet is, a mi volt. Bolond a ki fél a kísértettől, de a ki felidézi, az a bolondnál is bolondabb.

Keresztet vetett és kiment a szobából.

Katus asszonynál pedig a következő évben újra ott volt a gyerek. Szakasztott Örzse volt. De *Ferkónak* hívták.

laszt adtak. Az értekezlet ennek következtében eredménytelenül végződött.

A transzváli háború.

London, febr. 7. Hivatalos közlés szerint a kormány elhatározta, hogy *Kitchener* lordnak a Fokföldön már partraszállott csapatokon kívül még 30,000 főnyi lovas-ságot küld. A kormány számít rá, hogy 10,000 yeomanry fog rendelkezésére állani, továbbá hogy a délafrikai lovasított csendőrcsapatok száma a gyarmatokban toborzott legénységgel együtt 8,000 emberre, a gyarmatokból rendelkezésére bocsátott újabb kontingensek pedig 5000 emberre fognak rugni. A 30,000-hez még hiányzó legénységet az anyaország lovassága és lovasított gyalogsága fogja szolgáltatni. Az első csapatszallítmány szombaton indul el.

Krivány bírái előtt.

(Főtárgyalás a törvényszéknél.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, február 7.

Negyedik nap.

A mai tárgyalás szenzációját annak a vádnak a tisztázása képezte, melyet *Nemess* Zsiga dr. védő a minap a minisztérium és a megyei számvevőség ellen felhozott, melyekkel szemben tudvalevőleg azt hangoztatta, hogy slendriánok voltak, mert az 1896-évi gyámpénztári zárszámadás 186,000 frtot kitevő leirási hibáját nem vették észre. Ezzel a hibával hagyta jóvá a minisztérium is számadást, azt mondja a védő.

Tekintettel a súlyos vádra, a törvényszék beszerezte a megyétől az ide vonatkozó iratokat, ma tehát pozitív bizonyíték alapján tért vissza a vádra *Meszlényi* Antal dr. kir. ügyész. Kimutatta, hogy igenis, a számvevőség s a minisztérium észrevette a leirási hibát, sőt ez utóbbi vagy négyszer visszaküldte a megyéhez a gyámpénztári zárszámadást kiigazítás végett. Ezek szerint nem áll az, hogy a minisztérium slendriánsággal lenne illelhető.

A védő fentartotta állításait s a slendriánság vádjáért hajlandó elvállalni a felelősséget. *Taszler* József miniszteri számtiszt meggyőző adatokkal bizonyította be az ügyész szavainak igazát. Hosszabb vita után *Földes* János elnök jegyzőkönyvileg megállapította, hogy a védő által felhozott felületesség vádja a számvevőséget és a minisztériumot nem illeti, mert tényleg megtörtént több ízben az észrevételezés, szóval a minisztérium nem siklott át észrevétel nélkül a zárszámadás felett, hanem ezzel tüzetesen foglalkozott.

A mint ezt a kérdést hosszú vita után elintézték, rátértek *Krivány* sikkasztásának folytatatólagos tárgyalására. *Krivány* ma is a szokott módon vallott, semmi érdekes momentum nem merült fel s így a nagy közönség, a mely csodálatos módon leginkább hülygekből áll, meglehetősen unatkozott a forró levegőjű teremben.

A délelőtti tárgyalás.

Földes János elnök a folytatatólagos tárgyalást reggel 9 órakor megnyitja s bevezeteli a vádlottat. Jelenti azután, hogy a királyi ügyész kíván szólni.

(Vád a minisztérium ellen.)

Meszlényi Antal dr. kir. ügyész: Egyik előző napon a védő szóba hozta az 1896. évi gyámpénztári számadásokat az ezt jóváhagyó megyei közgyűlési határozat másolatának felolvasása kapcsán s azt állította, hogy e számadásokat sem a törvényhatóság, sem a minisztérium nem vizsgálta felül s így történhetett meg, hogy leirási hibából 186,000 frttal több jött bele a szá-

madásba. Oly súlyos vád ez az ellenőrző közegekkel s a minisztériummal szemben, hogy a törvényszék szükségesnek látta az eredeti iratok beszerzését. Azt állította a védő, hogy ő betekintette az eredeti konceptust s ez megegyezik azzal, melyet itt a multkor felolvastak. Ügyész nem akarja a védőt rosszhiszeműséggel illetni, de annyit mondhat, hogy vastag tévedésben van, mikor ezt állítja. Felkéri a szakértőt, mutassa be az eredeti konceptust, melyen nyoma van annak, hogy a másolási példányba csuszott leirási hibát úgy a számvevőség, mint a minisztérium is észrevételezte, sőt a minisztérium vagy négy ízben visszaküldte azt a megyéhez kijavítás végett.

Nemess Zsiga dr. védő örvend, hogy az ügyész felszólalása alapján alkalom nyílt ezt a kérdést tisztázhatni, hiszen egy indok vezeti a törvényszék valamennyi faktorát: kideríteni az igazságot. Részéről arra is nagy súlyt helyez, hogy az ellenőrzés lanyha és slendrián voltát bebizonyítsa, mi a tárgyalás folyamán minden alkalommal beigazolódott. A kérdéses leirási hibát pozitív bizonyítékok alapján hozta fel. Ha itt vannak azok az iratok, melyekből kiderül, hogy a minisztérium a számadási hibát nehezményelte, nagyon szívesen veszi azok felolvasását. Újból állítja, hogy a minisztériumhoz közel 200,000 frtos leirási hibával ment fel a zárszámadásra vonatkozó közgyűlési határozat. Ha erről a törvényszék feltétlenül meg akar győződni, kéri rövid uton áthozatni a megyétől a kérdéses jegyzőkönyvet, mit védő a saját szemével látott s mivel állítását be tudja igazolni

(A szakértő és a védő.)

Taszler József szakértő: A 200,000 frtos irási hiba nem felel meg a valóságnak, mert a mérleg jóváhagyására vonatkozó és felolvasott négy rendbeli miniszteri leiratból kitűnt, hogy a miniszter a védő által nehezményelt 186,000 frtot nem ezen összegben, hanem a reális vagyonnak megfelelőleg csak 19,600 frtban állapította meg s így ugyanezen összeggel hagyta jóvá az 1896. évitartalék-alap előző évi maradványát.

Nemess Zsiga dr. védő: Határozottan fenntartja azon állítását, hogy ezen jegyzőkönyvi kivonat közel 200,000 frtot kitüntető hiánnyal lett felterjesztve a minisztériumhoz. A minisztériumban nem vették észre és így küldték vissza jóváhagyva a számadásokat. Kérde mindenek előtt, hogyan kerültek ezen most felolvasott iratok a törvényszékhez?

Elnök: A megye levéltárából, honnét azokat rövid uton átküldték.

Nemess Zsiga dr.: Csodálkozik, hogy a megyében most ezeket megtalálták; mert a két zappal ezelőtt átküldött hivatalos átiratban a megye azt jelentette, hogy a törvényszék megkeresésének nem felelhet meg, mert ezen miniszteri iratok a levéltárban nem találhatóak. Újból állítja, hogy nem az eredeti példány, hanem annak hitelesített másolata ment fel a miniszterhez. Az már aztán az ő pechje, hogy a hány jegyzőkönyvet csak látott, azokban mindenütt megtalálta ezt a leirási hibát. Állítását fenntartja az utolsó szóig s elvállalja a felelősséget azért, hogy az ellenőrzésben tényleg történtek slendriánságok.

(Az elnök kijelentései.)

Elnök: A szakértő által felolvasott iratokból nyilvánvalóan kitűnik, hogy a minisztérium által átvizsgált számadásban nem 186,000, de 18,000 frt van kitüntetve és a minisztérium ezt írta alá. Kitűnik, hogy a minisztérium ezen a számadáson nem ment észrevétel nélkül keresztül, hanem azt négy ízben is visszaküldte a megyének azzal az utasítással, hogy a számadási hibát igazítsa ki, tehát nem áll védő azon állítása, hogy a kérdéses számadást meg sem tekintették s megjegyzés nélkül küldték volna vissza. Hogy egy ilyen leirási hiba nagy számadásoknál előfordulhat, az emberi dolog, mert emberi tökéletes mű nincs. Ezeket kívántam jegyzőkönyvileg megállapítani.

Miután így a kérdést tisztázták, a törvényszék áttért a sikkasztási tételek folytatatólagos tárgyalására.

(A rossz memória.)

Elnök: Következik a 31-ik vádpont. 1892. áprilisban *Krivány* végzést hamisított, melyben a megyei árvaszek utasítást ad a gyámpénztári tisztségnek, hogy a *Török* Endre hagyatéka

javára kezelt regale-kötvények közül 4000 frt értékű az aradi törvényszékhez átteendő. Krivány a kérdéses összeget elsikkasztotta az értesítvényen meghonosította *Barb* ellenőrs egyik gyámpénztári tiszt aláírását, valamint az átvételt elismerő okmányon *Papp* Konstantin törvényszéki irodaigazgató nevét. Emlékszik erre, Krivány?

— Nem elékszem.
— A vizsgálóbíró előtt beismerte ezt?
— Emlékezetem szerint a valót igyekeztem mondani.

— Felmutatom önnek a naplót és a hamisítványokat, nézze meg jól. Megfelelnek azok a vádbeli állításoknak?

— Hogy az okmányokat én készítettem volna, arra egyáltalán nem emlékszem, de ha a vizsgálóbíró előtt bevallottam, akkor úgy történt.

(A számvevők mulasztása.)

Elnök: A 32-ik vádpont azt mondja, hogy Krivány 1892. szeptemberben egy újabb hamis végzéssel a *Török*-féle regale-kötvényekből ismét elsikkasztott 5000 frtot. Az okmányokra *Török* Béla és *Barb* Efreml ellenőr aláírását hamisította. Megértette a vádat, Krivány? Így van?

— Nem emlékszem rá.
— A vizsgálóbíró előtt beismerte.
— Akkor úgy kell lenni a dolognak, a mint vallottam.

Krivány megnézi az iratokat s azokra semmi észrevétele nincs.

Szakértő a védő kérdéseire előadja, hogy a számvevőség e tétel körül tényleg mulasztásokat követett el, ellenkező esetben a sikkasztás meg nem történhetett volna.

(A tárgyalás félbeszakítása.)

Elnök: Rátérünk a 33-ik tételre. 1892. szeptemberben Krivány szintén hamis végzéssel a *Steiner* Frigyes nevében álló takarékpénztári letétekből 2000 frtot elsikkasztott s a sikkasztás palástolására a letéti naplóban hasonló összeget kiadásba tett. Az értesítvényen *Barb* Efreml és *Papp* Konstantin aláírását meghamisította. Így van, Krivány?

— Lehet, nem tudom.

Elnök felolvastatja a beismerő vallomást.
— Emlékezetem szerint vallottam — mondja Krivány. — Ma már nem tudom megmondani, hogy történt, mint történt.

Elnök délelőtt 11 órakor a tárgyalást — tekintettel arra, hogy *Meszlényi* Antal dr. akkor tette le a törvényszék teljesülése előtt az ünnepélyes ügyészi esküt — felfüggesztette s annak folytatását délután 3 órára halasztotta.

A délutáni tárgyalás.

Földes János elnök 1/4-kor nyitotta meg a délutáni tanácskozást. Következett a vádpontok további tárgyalása.

(Kriványt figyelmeztetik.)

Elnök: A 34-ik tétel azt mondja, hogy Krivány *Szabó* Sándor hagyatékából 800 frtot elsikkasztott s a nyugtát *Barb* ellenőrrel csak 19 frt 60 krról állította ki. Az ellenőr aláírása után a főkönyvbe jegyzett 19 frt. 60 krt. kiigazította 819 frt. 60 krra. Megértette Krivány? Így van?

— Nem tudom, nem emlékszem.

Elnök felolvassa előtte a vizsgálóbíró előtt tett beismerő vallomást.

— Ezt a vallomást fenntartja ön?
— Ugy vallok, a mint akkor vallottam.
— Nézze meg a könyveket s fejtse ki érveit, mert a hallgatással csak önmagának árt. A törvény megengedi a legszélesebb körű bizonyítást. Figyelmeztetem erre a saját érdekében (Krivány megnézi a könyvet). Megfelelnek az ott levő adatok a vádpontnak?

— Igen.

— Kíván valami megjegyzést tenni?

— Nem.

Védő: Igaz-e, hogy ez a napló nincs ellátva számadási záradékkal?

Szakértő: Igen.

— Igaz-e, hogy a naplók összehasonlításával a sikkasztást fel lehetett volna fedezni?

— Igen.

— Igaz-e, hogy ezek szerint a számvevőség mulasztást követett el?

— Igaz.

(A nagy bizalom.)

Elnök: Következik a 35-ik tétel. Krivány 1898. szeptemberben 200 frtot vett át az árvaszéki elnöktől. Csak két forintot bevételezett, a többit elsikkasztotta s az ide vonatkozó könyveket meghamisította. Megfelel ez a vád a valóságnak?

— Nem emlékszem rá, — mondja újból Krivány.

— A vizsgálóbíró előtt a valót adta elő?

— Igen.

Elnök felolvassa a vonatkozó okmányokat s átadja a szakértőnek véleménymondás végett. Krivány egykedvűen ismételi az elnök szavai után, hogy az okmányokat megnézte, azok vizsgálati vallomásának megfelelően, megjegyzése nincs.

A védő által előbb kért esetek állanak erre a vádpontra is, azon hozzáadással, hogy a kérdéses összeget, mely postán érkezett, Krivány vette át és nem az árvaszéki elnök. Hogy a vakarást a könyvben mikor ejtette meg, a számvevői vizsgálat előtt-e, vagy után, nem lehet megállapítani.

Védő: Jogos uton juthatott-e Krivány a naplók birtokába, miután már azok felülvizsgáltattak?

Szakértő: Jogos uton nem, legfeljebb úgy, hogy felment a főszámvevőhöz s a nagy bizalomnál fogva ő maga megnézte, esetleg le is vitte a naplót.

(Apróbb tételek.)

Elnök: Tárgyalás alá vesszük a 36-ik vádpontot. 1893-ban az árvaszék elnöke *Miszlay* Istvánné hagyatéka javára 300 frtot adott át a gyámpénztárnak. Krivány csak 3 frt. bevételt tüntetett ki, a többi összeget elsikkasztotta, a strazzát és a letéti naplót meghamisította. Így volt, Krivány?

— Nem emlékszem rá. Ugyvan, a mint a vizsgálóbíró előtt vallottam.

Elnök: Attérünk a következő vádpontra:

Védő: Mielőtt a tárgyaláshoz fognánk, kérem átkérni az elnöki pénzes naplókat, a melyekre egyes tételeknél szükség lesz.

— Mi szükség van erre?

— Annak a megállapítására szükséges, ki vezette a naplókat, mert az ellenőrzés meg, vagy meg nem léte általuk bizonyítható.

A törvényszék a pénzes naplók áthozatalától eltekint, mert a kellő felvilágosítást a szakértő megadhatja. Védő maga is elállt a kérelem teljesítésétől.

Elnök: A 37-ik tétel szerint 1893. szeptemberben *Temesán* Julia és *Mária* gyámoltak hagyatékából 800 frtot elsikkasztott s bevételként csak 8 frtot tüntetett ki. Így van, Krivány?

— Nem tudom, nem emlékszem.

— A vizsgálóbírónál a valóságot adta elő?

— A mint emlékeztem, úgy vallottam.

— Legjobb tudomása szerint a valót adta ott elő?

— Azt most már nem tudom.

— Rosszhiszeműleg vallott talán?

— Nem . . .

(A lanyha ellenőrzés.)

Elnök: Rátérünk a 38-ik vádpontra. Krivány *Pracsák* Istvánné hagyatéka javára 1130 frtot vett át s csak 30 frt. 17 krral számolt el, minek palástolására a könyveket meghamisította.

Krivány a szokott módon vall.

— *Elnök*: Ki eszközölte ebben a naplóban az összegezést?

— Az ellenőr.

— Hogy van az, hogy a végösszeg még sem vág?

— Nem tudom.

Védő: Először akadunk most itt olyan naplóra, melyet a számvevőség láttamozott. A szakértő ur kifejtette, hogy ha a számvevőség a naplókat átvizsgálja, okvetlenül rájött volna a sikkasztásra. Ime, itt vizsgáltak, ezt bizonyítja a láttamozás s a sikkasztást még sem vették észre. Van tehát alapja azon állításomnak, hogy a megynél az ellenőrzés lanyha volt.

(Krivány nem ért hozzá)

Elnök: Következik a 39-ik eset. Krivány *Jäger* Jánosné hagyatéka javára 267 frtot vett át s ebből a könyvekben csak 67 frtot bevételezett, a többit elsikkasztotta. Ez a vád. Mit szól rá, Krivány?

— Erre sem emlékszem.

Védő: Hozzájuthatott Krivány az ellenőr strazzájához?

Szakértő: Igen. Egy szobában, egymás mellett dolgoztak, bármikor hozzájuthatott Krivány s meglehetően észrevétlenül a vakarást.

— Van ezen a naplón vizsgálati záradék?

— Valami piros jel van rajta, de azt nem tudom megállapítani, mit akarthattak ezzel.

Elnök: Kérdezzük meg Kriványtól. Mondja meg, mit jelent a naplón ez a vörös czeruzával történt megjegyzés? Ön tudhatja legjobban.

Krivány: Nem tudom . . . én nem értek hozzá. (Derültség.)

Elnök: Attérünk most a 40-ik vádpontra. 1893. márcziusban *Lengyel* István hagyatékából 6140 frt. értékű magánkötvényt értékesített és fordított saját céljaira. Az összeget a naplóban egyszerűen kiadásba helyezte s a sikkasztást így palástolta el. A vád megfelel a valóságnak, Krivány?

— Nem tudom.

— Nézze meg jól a könyvet, Krivány. Ön írta a bejegyzést az ellenőr könyvébe?

— Én.

Védő: Megengedhető volt ez?

Szakértő: Nem.

(10,000 frtos sikkasztás.)

Elnök: A 41-ik tétel szerint Aradmegyének 1893. február 21-én kelt utalványozó végzésével a *Török* Endre hagyatékához tartozó 10,000 frt. értékű regale-kötvényeket az aradi kir. törvényszékhez kiutalványozták. Krivány ennek alapján a letéti napló „állampapírok” rovatában ezen értéket kiadásba tette s a szokásos értesítvényen azután meghamisította az érték átvevőjeként kitéüntetett *Babeszku* Gyula törvényszéki kiadó nevét. Megértette a vádat, Krivány?

— Igen.

— Bűnösségét beismeri?

— Nem tudom.

— A vizsgálóbíró előtt beismerte.

— Akkor úgy van.

— Ön egybehangzólag vallott erre s a következő két tételre is. Felmutatom önnek a hamis irományokat. Mondja meg, a vizsgálóbíró előtt a valót adta elő?

— Ugy, a mint emlékeztem.

(Ismét 10,000 frt.)

Elnök: A 42-ik vádpont a következő: A Krivány által hamisított 1893. június 27 én kelt végzéssel az árvaszék utasította a gyámpénztári tisztséget, hogy *Almay* Józsefné 10 ezer frt értékű záloglevelei *Müller* Károly ügyvédnek adassanak ki. Krivány a naplóban ezen összeget illetve értéket a „magánkötvények” rovatában kiadásba tette. *Müller* Károly aláírását egy elismervényen meghamisította, később, midőn 1894. márczius 31-én az árvaszék úgy ezen, mint ugyancsak az *Almay*-testvérek javára kezelt 485,900 frt értékű záloglevelet a letéti pénztárból ki- és az egyénekenkénti pénztárba beutalta, hogy az árvaszéki végzést fogantathassa, az 1894. évi márczius havi letéti naplóban 10,000 frtot a „magánkötvények” rovatában bevételként tüntetett ki.

— Megértette a vádat? Bűnösnek érzi magát?

— Ragaszkodom ahhoz, a mit a vizsgálóbíró előtt vallottam.

— Ott beismerésben volt.

— Akkor úgy emlékeztem rá.

— Kíván valami észrevételt tenni?

— Nem.

(Kétszer 3000 frt.)

Elnök: A 43-ik eset 3000 frt értékű takarékpénztári könyv elsikkasztására vonatkozik, *Steiner* Frigyes hagyatékából. E tételnél *Barb* ellenőr és *Papp* Konstantin névaláírását hamisította. Mit szól rá, Krivány?

— Ugy van, a mint a vizsgálóbíró előtt mondtam. Ma már nem emlékszem rá, nem tudok semmit felőle.

— Következik a 44-ik eset: újból 3000 frt elsikkasztása *Török* Endre hagyatékából. Elismeri bűnösségét?

— Nem emlékszem rá. Ugy van, a mint előbb vallottam.

A szakértő nyilatkozatai után elnök a tárgyalást este 1/7-kor berekesztette s annak folytatását holnap reggel 9 órára tűzte ki.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Péntek: Kis mama, vigjáték. (Páratlan bérlet.)
Szombat: Kis mama, vigjáték. (Páros bérlet.)

* A kis mama bemutatójára a szintársulat egy hét óta szorgalmasan készült. Ennek a vigjátéknak az előkészítésében a karmesternek is volt dolga, mert a szereplők közül többeknek énekszámuk is van. Nálunk is ugyanazok az énekszámok, mint a Vigszínházban, melynek karmesterétől erre vonatkozólag megszerezte a jogot az igazgató. A czimszerepet játszó *Angyal* Ilkán kívül résztvesznek az előadásban *Menszáros* Margit, *Palágyi* Lajos, *László* Gyula, *Rubos* Árpád, *Mezei* Péter, *Bácsné*, *Kalocsá* Róza, *Turchányi* Olga és mások. A próbákat *Bács Károly* vezette. Az első előadás páratlan bérletre esik.

* Az operett-személyzet szorgalmasan készül *Newyork szépe* előadására *Békési* és *Sós* karmesterek tanítása mellett. A darabban előforduló tánczok megtanítására legközelebb külön tánczmester jön Aradra. A *Newyork szépe* után *A viceadmirális* lesz a legközelebbi operettuj-donság.

* *Thomson Cesar*, aki jelenleg Oroszországban hangversenyezik, művészi játékával és fenomenális technikájával mindenütt óriási sikert arat. Legutóbbi pétervári hangversenye után szenzációs ovációkban részesült. *Elseroff* herczeg, akinél privát-soivén játszott, elismerésül egy hatvanezer korona értékű régi olasz hegedűvel ajándékozta meg. *Thomson* az oroszországi turné befejezte után, Aradon is rendez egy hangversenyt *Wagner* Hedda énekesnő és *Deluve* Louis, párizsi zeneakadémiai tanár közreműködésével és pedig vasárnap, február hó 17-én. Előjegyzések ifj. *Klein Mór* könyvkereskedésben vétetnek föl.

Feleségül vette az anyósát.

(Egy közeli város szenzációja.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, február 7.

Körülbelül öt esztendő előtt népszerű orfeum-énekesnő volt a kis Riczi, akit csupán ezen a néven ismert a brettliért rajongó világ. Ahol pedig felütötte sátorfáját a daltársulat, azonnal ott termett utánuk egy örökké redingotban járó fiatalember, aki Riczikének egyaránt felajánlotta szívet és tárczáját.

A leány, aki olykor ha elemében volt, bámulatosan tudta kezelni a lábait, — lassankint elvacsorázott néhány száz hold földet, a másik pár százat pedig csillogó ékszerekre költötte.

Azután eltelt torkig Európával, vagy tán megérezte a jövő szelét, mely lazuló hangszálai útján fujt feléje, az eddigelé nem volt kideríthető. Elég az hozzá, hogy rövidesen faképnél hagyta számos imádóját s átvitorlázott Amerikába.

Hir, dicsőség, szerencse mind elhagyhatták Riczit, de nem hagyta el a fekete redingot-s gavallér, aki mesés rövidséggel pénzzé tette megmaradt vagyonát s már a legközelebbi hajóval utána vitorlázott a hamburgi kikötőtől.

Egy heti keresés után végre rátalált Riczire. Szegényke ezernyi csalódáson ment keresztül, százszor megbánta már azt a könnyelmű pillanatot, mely a kalandos utra készítette, következőleg görcsös sikolylyal borult az ifjú *H. A.* nyakába.

— Sohasem válunk most már el, ugy-e édes?

— Soha az életben.

— Gyerünk a paphoz!

— Gyerünk!

— Rövidesen megtörtént az amerikai es-

küvő, mire felragyogott újból Riczike szerencsecsillaga. A császárkabátos ifju révén foglalkozást talált egy daltársulatnál s az ő hírével teltek meg a hazai lapok is, nemcsak az amerikaiak.

Az ünnepeletetés láza azonban gyöngitette a szerelem lázat s mert Amerikában is nagy udvara szokott lenni a brettli-tündérek seregének, Riczi hamarosan divatba jött, míg a szegény férj amolyan primadonna-férj szerepeket kezdett játszani.

Az asszony végre elébe állt és megkérdezte tőle:

— Mennyiért egyezel bele a válásunkba?

Már itt tartottak. H. azonban továbbra is jutott, mert az archimedesi csavar segítségével kiszedett egy csomó sterlinget az asszonyából, utána elvált tőle.

Még csak nem is komédiáztak sokat a bucsuzásnál. Csokolódozva mentek széjjel az egyik jobbra, a másik balra. H. elcsavargott még egy esztendeig Amerikában, próbálkozott sok mindenfélével, de semmi kísérlete sem sikerült. Végre harmadfélelvi távollét után elfogta a honvágy és hátat fordított az egész új világnak.

Itthon azzal mutatta meg derék mivoltát, hogy nem restelte a dolgot és uri ember léteére munkához fogott. Az irodai élettől fázott, nyugtalan vére arra predestinálta, hogy folyton járjon keljen a világon, következőleg mintha csak az ő számára találták volna ki a borügynökséget, olyan pompásan jött egy ajánlat.

Igy került a mi közeli városkánkba, hol különösen sokat fordult meg a jó rendelőközönség miatt. Vevői közé tartozott egy tisztességes özevgyasszony, akinek zsufolt vegyeskereskedése és még zsufoltabb takarékpénztári könyve volt. Mikor a tisztességes urnő már teljesen kifogyott a rendelésből, így szólt:

— Kedves H., egyet mondom, kettő lesz belőle. Nem óhajtana borügynöki tevékenységéből átlépni a vegyeskereskedés himes mezejére?

Igy is történt. Az alispáni dispenczió segítségével két hétre rá lakodalmat ültek.

Mesés boldogságban teltek a napok, hetek s történetünk kezdete óta már ötödször börtöltotta hótakaró a bérczi tetőt, mikor az asszony azt mondta:

— Kedves uracskám, én jó emberem, egy nagy titkot akarok a füledbe sugni.

A kedves uracskám nagyot nézett, az asszony pedig folytatta:

— Valamit eltitkoltam előttem, mert nem mondtam meg soha, hogy egy lányom is van. Szegény, megtévelyedett gyermek, akinek szük volt az anyai hajlék s lelketlen emberekre hallgatva, kiröpült a fészekből. Öt éve hirt sem hallottam felőle, míg ma kaptam tőle levelet Bécsből. Most érkezett meg Amerikából s könyörög, hogy fogadjam vissza gyermekemnek.

A jószívű férj hamarosan megadta rá a választ, hogy szívesen kell látni és nem szabad egyiküknek sem éreztetni vele ifjúkori botlását.

— Hogy fog csodálkozni a lelkem, ha megtudja, hogy férjnél vagyok! Nézd, a levelet is özvegyi czimemre küldte.

Lázasan folytak az előkészületek a megtért bűnös fogadtatására, végre elérkezett a nagy pillanat is — most vasárnap.

Künn állanak már a vegyeskereskedők a perronon, jön a prűszkölő vasszörnyeteg, majd nagyot fuj és egyszerre megáll. Az egyik harmadosztályu kocsiából leugrik egy kopott ruhájú lesoványodott arcú hölgyike, aki egyenesen a fiatal férj nyakába borul:

— Aladár!

— Riczi!

Szörnyű tabló támad, míg végre Riczi észreveszi az édesanyját is, aki görcsösen kapaszkodik az ő ura karjába.

— Hát ez mi?

Szegény elképedt Aladár (mondjuk, hogy így hívták) se élt, se halt, a míg kimagyarázódott a dolog. Akkor aztán kíváncsian várta az eredményt, hogy mit szól már most a dologhoz az anyósa, jobban mondva a felesége?

A tisztességes urnő azonban túltette magát az előítéleteken s nem csinált káoszt az esetből, hiszen végtére is Riczi elvált már az embertől, vagy talán hozzá sem ment tulajdonképpen, mert hát nem lehet olyan komolyan venni az amerikai házasságot. Humbug ott minden, még az is.

A boldogság pedig teljes így hármásban, de vannak, akik tudják az esetet és kissé furcsán mosolyognak Aladáron, aki elvette a tulajdon, sajátkezü anyósát.

Kettős öngyilkosság széngázzal.

(Két halál, három mérgezés.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, február 7.

Az öngyilkosságok egyik legcsendesebb nemével, a széngázzal, Budapesten ma kettős öngyilkosság történt, egy család pedig csupán gondatlanságból négy tagjával együtt csak a véletlen szerencse folytán menekült meg a haláltól, a mely szintén a széngáz miatt fenyegette.

Az öngyilkosságot két kasszirnő követte el ismeretlen okból, még a múlt hét szombatján. Azóta a butorozatlan, üres szoba padlóján feküdtek az öngyilkosok; a házmester, kinek feltűnt a két leány csendessége, se be, se ki-menni nem látta őket a házból, ma, mikor lakásuk ajtaját felfeszítte, holtan találta őket a szoba padozatán feküdvé.

Az eset részleteiről tudósítunk a következőket távirja:

Többször volt már szó arról, hogy *Czigány* Erzsébet jászberényi születésű 21 éves pénztárosnő és *Kovács* Erzsébet nevű barátnője eltűnt a fővárosból.

A két kasszirnő még a múlt hó 21-én lakást vett fel a Nefelejts-utca 24. számú házbán, a harmadik emeleten. E hó 3-án mind a ketten megjelentek a házmesternél, s elkérték a lakás kulcsát, hogy még aznap beköltözöködnék. Ezóta senki nem látta őket. Ma reggel a házmester felment a lakásba, ahol a két leányt a földön holtan találta.

A kiküldött bizottság megállapította, hogy a leányok még e hó 3-án zárkóztak a lakásba, s ott a kályhát jól megrakva, s meggyújtva, csövét elzárták s így a széngáz halottai lettek. Hogy miért követték el tettüket, senki nem tudja. Érdekes, hogy a lakásban semmi butor még nem volt, s a padlóra fekve, várták be halálukat. A két holttestet a bonczoló intézetbe vitték.

A másik eset, mely kevés híja, hogy egy négy tagból álló család halálát nem okozta, a következő:

A Lipót-körut 11 számú házbán ma halálos szerencsétlenség történhetett volna. *Zsili* Mihály házmester, a felesége meg *Janák* Zsuzsanna munkásnő tegnap este a jól befűtött szobában aludni tértek. Hogy, hogy nem, a szoba megtelt széngázzal, a melytől mind a hárman eszméletlenül kerültek el fekhelyükön. Ha korán reggel *Mészáros* Anna mosónő be nem megy véletlenül a lakásba, mind a hárman életüket veszítik.

A gyorsan alkalmazott orvosi segítség megmentette őket, de most is súlyos betegek a mérges gáznak.

MULATSÁGOK.

Farsangi naptár:

Február 9. Az aradi ipari táncestélye (Fehér Kereszt.) — Az aradi mérnök- és építész-egylet estélye (Központi szálló.) — A gyoroki olvasó-egylet táncestélye. — Az egyesült új-arad-zsigmondházi önkéntes tűzoltó-egylet álarcszobálja (Martini-vendéglő.) — A lippai juristák és bírósági hivatalnokok hangversenyyel egybekötött táncestélye (József főherceg szálló.)

Február 12. Az aradi kasszirnök táncestélye (Gümöry-vendéglő.)

Február 16. A waggongyári magyar dalkör hangversenyyel egybekötött táncestélye (Központi szálló.) — A Máv. aradi fiókműhely munkásainak táncestélye (Városliget.) — A lutheránusok táncestélye (Fehér Kereszt.) — Az új-szent-annai polgári kör hangversenyyel egybekötött társasestélye (Polgári kör hangversenyyel egybekötött társasestélye (Nagyvendéglő.)

Február 19. Ronacher-estély a várbeli tisztai kaszinóban.

(=) A mérnök-egylet estélye. A mérnök és építész egylet vizsgálmi bizottsága ezennel értesíti a t. tagokat, hogy a szombati mérnök-estély, nem mint jelezve volt háromnegyed 9-kor, hanem pontban esti egynegyed 9-kor kezdődik, miután Pekár Gyula ur a szombat esti vonattal visszautazik a fővárosba, hogy mint a Kisfaludy társaságnak a szerdai gyűlésen egyhangulag beválasztott tagja a vasárnapi nagygyűlésen megjelenhessen.

Ugyanez okból Rozvány Pál tagtársunk felolvasása nem szombaton, hanem hétfőn, i. hó 11-én délután 6 órakor fog az egylet helyiségében megtartatni.

(=) Kerékpárosok mulatsága. Az aradi kerékpár klub február hó 20-án szerdán a Kass-féle vendéglő nagytermében tréfás klub-estélyt rendez. A mulatság iránt a tavalyi siker révén most is nagy érdeklődés mutatkozik a mit az ügyesen összeállított műsor csak fokozni fog. A műsor a következő:

1. Berlini női zenekar hangversenye *Burmesler Willy* személyes vezénylete alatt. 2. Aradi kerékpárosok Chinában. Irta és felolvassa *Kormos Sándor*. 3. *L'home Masque* fellépte. 4. *Üsd vissza*, eredeti bohózat. Irta egy tanbetyár. A darabban részt vesznek Révész László Lajos, Tóth B. urbölgy, Wally Gyuri, Tokody S. urhölgy, Fenyvessy Hugó, Fleischer Dola, Szithha Gyula, Rottár Géza, péchujfalusi Péchy Géza, Pazolt Dezső, Tárkony Tatar, Altmann J., Wolf Jenő. Az estélyre a meghívókat a napokban küldi szét a vizsgálmi bizottság.

Vilma királynő esküvője.

(A hágal náss.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —
Arad, február 7.

Németalföld ifjú királynője ma esküvőt örök hűséget *Henrik* mecklenburg-schwerini hercegnek. *Vilma* királynő boldogságában részt vesz egész Hollandia. A nép régtől fogva szívébe zárta a trónra predesztinált fejedelmi gyermeket. Sok vonzó tulajdonságával, közvetlenségével, kedvességével rá is szolgált erre a szeretetre. Szeretik, mert szívéhez férközött a népek. A vőlegény-herceg is bírja a nép szimpatiaját, nem ugyan magáért, hanem egyelőre csak azért, mert a királynő is szereti. Ennek az általános szeretetnek következtése, hogy a vőlegény megkapta a *Németalföld hercege* címet. Ily körülmények között teljes a harmonia az immár megkezdett esküvői ünnepeken.

Az ünnepek sora tudvalevően tegnap kezdődött meg szerenáddal. Ugyancsak tegnap, mint Hágából jelentik, a pompásan díszített királyi színházban diszeldadás volt, melyen megjelent az anyakirályné, a mecklenburg-schwerini nagyherceg, *Mária* özvegy mecklenburg-schwerini hercegné, *Adolf Frigyes* mecklenburg-schwerini herceg, *Albrecht* porosz herceg, *Vladimir* orosz nagyherceg és más fejedelmi személyek, továbbá a katonai és polgári hatóság fejei, a diplomáciai kar és mások.

Tizedfél órakor megjelent a mátkapár. A

királynő fehér selyemruhát viselt s miként jegyese, ki németalföldi tengernagy egyenruhában jelent meg, a németalföldi oroszánrend nagykeresztjét tűzte föl. Az előadás szavalaatából, zenedarabokból és énekszámokból állott s a hollandi tartományok hódolatával végződött. Ma aztán folytatása volt az ünnepeknek. Délután 50 munkásegylet, körülbelül 3900 ember, zászlókkal, zenével és öt Scheveningen halászfaluból való diszkocsival elvonult a királyi palota előtt és lelkes ovációkban részeseítette a királynőt és *Henrik* herceget, kik a hideg idő ellenére az erkélyen maradtak egyideig.

Délután fél 3 órakor a királynő anyjával és jegyeseivel Scheveningenbe és Loosduinenbe hajtatott és mindenütt lelkes fogadtatásban részesült. Az esküvőre a város díszbe öltözött. A nászmenet ragyogó látvány volt. A királyi mátkapár aranyos hintón ment a templomba. Ezt a fogatot Amszterdam városa ajándékozta a királynőnek s egy millió forintba került. Més árakat fizettek az ablakokért azokon az utcákon, amerre az esküvőhöz ment a násznép, élén a királynő. Egy bérlő 14.000 forintot adott egy házban hetven ablakért. A templomban 500 forintot vásárolták a helyeket.

Bécsben az esküvő alkalmából tegnap fényes est volt *Van der Höven* hollandi követnél. A királyi képviselőben *Liechtenstein* herceg főudvarmester jelent meg; ott voltak *Goluchovszky* gróf közös külügyminiszter, az osztrák miniszterek, a bécsi nagykövetek, a diplomácia tagjai és az arisztokrácia számos előkelősége.

Hágából táviratozzák: Egész este óriási néptömeg járta be jó kedvvel, dalolva az ünnepiesen díszített város utcáit. Sok épület ki volt világítva. Több helyen nyilvános kinematograf-előadások voltak. A lapok egy része a mátkapár arcképét hozza. A királyi palotában adott estélyen a hölgyek grande toiletteben, az urak nagyobbára egyenruhában jelentek meg. Az estélyen a következő élőképeket mutatták be: „Hollandia nagy emberei”, „A Mecklenburg-ház”, „A jegygyűrű”, „Lakodalom Dieppeben”. A királynő *Okolicsányi* osztrák-magyar követnek, *Pourtales* gróf német követnek és *Loszovics* szerb követnek az oránia-nassauai érdemrend nagykeresztjét adományozta.

Véres választás.

(Ujabb részletek.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —
Arad, február 7.

A marosvásárhelyi véres képviselőválasztás híre nagy feltűnést keltett politikai körökben s mint egy fentebbi tudósításunkban olvasható, azt ma már a Házban is szóvá tették, izgalmas jelenetek közt letárgyalt interpelláció és napirend előtti vita alakjában.

A szenzációs vérontásról ma a következő új részleteket jelentik Marosvásárhelyről:

Kiderült, hogy az a három ember, kiket a csendőrök agyonlőttek, nem volt választó s hogy a nép közt bujtogatott, ingerelte őket a fegyveres hatalom ellen.

A csendőröket ma hallgatták ki. Ezek úgy adják elő a dolgot, mint azt már megirtuk. A tömeg folyton inzultálta, szidalmazta őket és téglákkal megdobálta. Egyik csendőrt meg is sebeztek. Egy ember a csendőr fegyverét megfogta s csaknem kicsavarta a kezéből. Ezen felhátorodtak a többiek s ha lövés nem történik, a csendőröket minden kétségen felül lefegyverezik. Ennek persze a csendőröknek utasításuk értelmében nem volt szabad kitenni magukat

s belátva a kritikus helyzetet, kénytelenek voltak a fegyvert használni.

Két csendőr lőtt, kik összesen *nyolcz* lövést tettek, az egyik ötöt, a másik hármat. Az őrmester nem adott parancsot a tüzelésre, mint azt a mai lapok tévesen közölték. A két csendőr *vezényszó nélkül* lőtt, mikor észrevették, hogy a fejszolitár hiábavaló és életük veszélyeztetve van. A csendőrfőhadnagy már csak *a katasztrófa megtörténte után* érkezett a színhelyre, tehát ő sem parancsolhatta a tüzelést.

Az áldozatok a következők: *Izsák Mór* szobafestősegéd, *Nagy Dani* molnármeister és *Lengyel Pipás István* földműves. Mindhárman szörnyet haltak a lövés után. A negyedik súlyosan sebesült, *Simon János* asztalos, *ma délután meghalt*, így az áldozatok száma *négyre szaporodott*. Közülük még hatañ sebesültek meg, kettőnek igen súlyos az állapota.

Szell Kálmán miniszterelnök a képviselőház holnapi ülésén kimerítően fog nyilatkozni az esetről. Ma nem tehetette meg, mert Bécsben volt kihallgatáson a királynál. A miniszterelnök a hivatalos jelentést már megkapta, ebben ugy vannak felsorolva az adatok, mint azt nagyjából fennebb elmondottuk.

Kiderült az is, hogy a tömegben *sok szocialista* és több részeg ember volt, kik a népet bujtogatták s a csendőrök meglámadására ösztökölték.

A csendőr-hadbíró ma érkezett le s a fegyverhasználatra vonatkozólag rögtön kihallgatta a csendőröket, valamint a sebesülteket is. Holnap már a hadbírói és hatósági vizsgálat részletes eredménye is a belügyminiszter előtt lesz.

Az első kerületi választók vasárnapra gyűlést hívtak egybe, a melyen *Geréb Béla* mandátumát petícióval akarják meglámadni. A második kerületiek nagy népgyűlésre készülnek s a vérengzés miatt deputációt küldenek a belügyminiszteriumot vezető miniszterelnökhöz.

HIREK.

Február 8.

— Az aradi utczai harc évfordulója. —

Ma ismét évfordulója van egy szomorú, de dicső emlékü napnak, melyet Aradváros hazafias közönségének mindenkor őszinte kegyeletes érülettel kell megünnepelnie.

Ötvenkét hosszú esztendő tün le a visszahozhatlan idő végtelenségébe azóta a nap óta, amelyen *Asztalos Sándor*, Arad hőselekü védője s vele együtt Arad akkori polgársága ma már virágzó városunkat a rátört rác csöcselék vérszomjas hordáinak pusztításaitól — s talán a végpusztulástól is — megmentették.

Rövid, de ádáz volt ez utczai harc, mert hős védőink délre már tönkre verték a rabló csapatokat. De nekünk drága volt az a dicső győzelem, mert véráldozatunkba került: elhullottak mellette legjobbaink.

A győzelmi mámort gyász váltotta fel. Temettünk. Azokat az aradi hőseket temettük, akik jól teljesítették kötelességüket s akik kiontott vérükkel pecsételték meg azt a szeretetet, mely őket szűkebb hazájuk, szülővárosukhoz fűzte.

Szomorú volt ez a temetés. Szomorubb minden temetésnél. Olyan szomorú, hogy könyezett belé az egész haza.

Az aradi hőse fényes győzelmének és szomorú temetésének kettős ünnepe van ma. Az egész ország szeme az ötvenkét év előtti multba néz vissza, az-egész nemzet óriás szívének minden dobbanása az aradi hősek megdicsőült emlékének van szentelve.

Kegyelettel és hálás érülettel hajlunk meg az ünnepen az aradi hívők emléke előtt, elzarándokolunk a régi temető honvédsírhalmához s letesszük a fölöttük nyugvó emlékköre koszoruját a gyászoló Aradnak.

Ünnepelünk és gyászolunk. Rójuk le nagy szellemük, vitéz bátorságuk iránt a kegyelet és hála adóját. Hul'assunk könyeket azokért a hősökért, akik életüket áldozták fel értünk és Aradért.

A gyászszal együtt ünnepeljük a legmagasztosabb honfi-erénynek azt a fényes diadalát is, mely Aradváros történetének legfényesebb napján „Február 8.” alatt van megörökítve

Ünnepeljünk és gyászoljunk . . .

— **Személyi hir.** *Urbán Iván.* Aradmegye és Aradváros főispánja ma délután a fővárosba utazott.

— **Magánkihallgatás a királynál.** Mint Bécsből táviratozzák, ő felsége ma hosszabb magánkihallgatáson fogadta *Szell Kálmán* miniszterelnököt, a ki később *Körber* osztrák miniszterelnökkel és *Goluchowski* gróf külügyminiszterrel tanácskozott és délután visszautazott Budapestre. A királynál ma általános kihallgatás is volt, melyen ő felsége többek közt fogadta az urak-háza elnökségét és *Kukuljevics* Milutin főispánt.

— **Ingyen-kenyér.** Tekintettel arra, hogy szerkesztőségünk a gyűjtést most már végleg befejezte, kérjük mindazokat, akiknél gyűjtőív még van, hogy a további gyűjtést beszüntetve — bármily csekély adomány is van rajta — hozzánk beszolgálatni sziveskedjék. A mai napon adományokban *Szkenka* Lajos 5 koronát, *NN.* 5 koronát, *Willányi* István harmadosztályú tanuló Pécskáról 2 koronát küldött szerkesztőségünkbe. Ezen adományokkal összes gyűjtésünk 5060.28 koronát tesz ki.

— **Az új ügyész hivatali esküje.** *Meszlényi* Antal dr., az ujaradi kir. ügyész ma délelőtt tette le hivatali esküjét teljes tanács előtt. *Ottrubay* Károly törvényszéki elnök kezeibe. Az eskümentát *Pop* Szilviusz törvényszéki aljegyző olvasta fel. Az eskü kivétele után *Ottrubay* elnök meleghangú beszédben üdvözölte az új ügyészt. Elmondta, hogy különösen azért szolgál általános öröme *Meszlényi* Antal dr.-nak ügyészségé történt kinevezése, mert ez kizárólag az ügyész szorgalmának, jogászai képességeinek és tudásának tudható be. Reméli, hogy az a kölcsönös jó viszony, mely eddig az ügyészség és a törvényszék között fennállott, ezután is meglesz. *Meszlényi* Antal dr. ugy válaszolt az elnök üdvözlő beszédére, mint annak tanítványa. *Ottrubay* keze alatt fejlődött ki ő jogásszá, ő volt első tanító mestere, az ő keze alól került ki bírónak, majd alügyésznek, míg végre most ügyész lett. Igérte, hogy a maga részéről azután is mindent elfog követni a két hivatal között fenálló jó viszony biztosítása érdekében. Ezután a tanács jelen volt tagjai is — a bírói kar — egyenkint gratulált az új ügyésznek kivezetéséhez.

— **Institoris Loránt halála.** Egy fiatal, reményteljes életnek vetett véget a kérlelhetetlen, a kiszámíthatatlan, a kegyetlen halál. Felázad az emberi szív a gondviselés bölcsessége ellen, az ész a mindenhatóság ellen, mikor az ifju éltet látja kímulni, mikor még hátra volt neki az élethől az, ami épen az élet. *Institoris* Loránt műgyetemi hallgató, *Institoris* István dr., aradi járási orvos fia, alig huszonegy éves korában Budapesten elhunyt. A fiatal technikus, kit magas, sugár alakjáról, szellemes modoráról Arad egész társadalma ismert, még a mult hónapban itthon volt karácsonyi szünidőn s mikor ujév után a technikára Budapestre

ment, a halálhozó betegség ágyba döntötte s többé fel sem kelt. Holttestét Aradra szállítják s temetése itt fog végbemenni. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Dr. *Institoris* István és neje szül. *Kristyó* Ilona, valamint fiuk *István*, fájdalomtelt szívvel tudják, forrón szeretett felejtetlen kedves jó fiuknak és drága fivérnek mossóczi *Institoris Loránt* műgyetemi hallgatónak 19 éves korában Budapesten folyó évi február hó 6-án este 6 órakor rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott tetemei 1901. évi február hó 8-ik napján d. u. 4 órakor fognak Aradon a felső temető csarnokából az agost. evang. hit. vallás szertartása szerint a családi sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Arad, 1901. évi február hó 7-én. Aldás és béke lengjen porai felett!

— **Schratt asszony válópera.** Egy római távirat jelenti, hogy *Schratt* Katalin asszony minapi római utja alkalmával a pápától engedélyt kért elváltan élő férjétől, ittebei *Kiss* Ferencztől, végleg elválni. A pápa az engedélyt most megadta.

— **Milán király beteg.** Bécsben javában grasszál az influenza. A kellemetlen betegséget megkapta már az ott időző *Milán* ex- király is.

— **A buttyini gyógyszerár.** A Nagy-Buttyinban elhalálozás folytán megüresedett személyjogu gyógyszerár jogát ma adományozta oda a megyei közigazgatási bizottság. A gyógyszerárért négy gyógyszerész pályázott: *Biró* Lajos, a mostani bérlő, *Ormi* Miksa, *Lakatos* Károly és *Schauer* Lajos. Az engedély odaitétele, illetőleg a jog megadása tekintetében a bizottság két pályázó mellett foglalt állást. *Biró* Lajos volt az egyik, ki mellett a község lakossága is több peticzóban állást foglalt *Ormi* Miksa volt a másik, kiből atyjának *Ormi* Mór dr.-nak negyven évi szolgálatait akarta a közigazgatási bizottság megjutalmazni. Szavazás utján döntöttek el a kérdést. s ennek eredménye szerint *Ormi* Miksa jelenleg *harkályi* gyógyszerész kapta meg a jogot.

— **Reverendás főispán.** Egyik fővárosi lap egész komolyan a következőket jelenti: „*Szell* Kálmán miniszterelnöknek meglehetősen gondot okoz az esztergomi főispáni szék betöltésének kérdése. Egy főhercegnek s egy hercegnőnek is van prolezsáltja erre az állásra s ez az oka annak, hogy a kinevezés oly soká késik. Most egy szerencsés megoldás gondolata merült föl politikai körökben; az tudniillik, hogy ha *Komlóssy* Ferencz orsz. képviselő *esztergomi kanonok* neveztetnék ki főispánná. *Komlóssy* Ferencz Esztergom megye törvényhatóságának és a közigazgatási bizottságnak tagja, a választmányokban is vezető szerepet visz s általában a megyei adminisztrációnak alapos ismerője. *Komlóssy* kineveztetésével teljesen meg lenne elégedve a megye közönsége, másrészt a papságnak sincs ellenvetése s különösen a hercegprímás igen szívesen venné kineveztetését.”

— **Kevés az orvos Radnán.** A radnai egészségügyi állapotok javításra szorulnak. Radnának és még a hozzá tartozó négy községnek egy járási orvosa van, ez pedig, dacára harmincz éves elismert és méltányolt működésének, maga ellátni képtelen. Körörvosra volna szükség, a négy község azonban ezt nem képes eltartani, arra a 496 koronára pedig, amelylyel most hozzájárulnak a községek a járási orvos fizetéséhez, körörvost nem kapnak. Az állapotok megjavítását célzó intézkedés megtételére az alispánt utasították, ki valószínűleg egy községi orvos helyettesítésével fog segíteni a bajon, hogy a radnaiaknak ne kellessen ezután Temes megyébe járni orvosért.

— **Hogyan derült ki a temesvári lottócsalás?** Egy régi szenzáció emléke elevenedik fel *Suchan* Antal temesvári polgár halálával.

Suchan volt az, ki véletlenül a *temesvári nagy lottócsalás nyomára jutott*. 1889-ben, mikor *Farkas* Menyhért a szenzációs lottónyereségre tett szert, *Suchan*, mint árvaházi gondnok kíváncsi lett arra, hogy az az intézeti árva fiu, ki a számokat a szerencsekerékből kihuzta, micsoda jutalmat kapott. Magához hivatta tehát a kis *Nikifor* Gyulát, ki ez alkalommal ezt a tisztét teljesítette.

— Te voltál ott a huzáson? — kérdezte a fiutól.

— Én.

— Mil kaptál?

— Két forintot, mint rendesen, azonkívül egy biczegő bácsi tiz krajczárt adott czukorra és hazaküldött.

— Hát nem te huztad ki a számot?

— Nem én, hanem azt hiszem, egy idegen fiu.

Suchan elmondta az esetet egy temesvári hírlapírónak, ki aztán kikutatta, hogy az „árva fiu”, ki a számokat kihuzta, *Telkesi* Margit, a „feketeruhás asszony” leánya volt. A többinél világosabb tokokat is megtalálták, a „biczegő bácsi”-ról pedig kitűnt, hogy a *Pöspöky* lottóhivatalnok volt. A régi szenzáció további lefolyása ismeretes.

— **Érdekes válóper** foglalkoztatja pár nap óta *Budapest* előkelő köreit. Mint egy táviratunk jelenti, *Taaffe* Ilona grófnő *Sztehlo* Kornél ügyvéd által férje, *Mattenclouit* báró ellen válókeresetet adott be a budapesti törvényszékhez. A grófnő válókeresetében többek közt ezeket mondja:

— Férjemnek köszönhetem, hogy aláasta egészségemet. A folytonos gyógyítás ellenére most is viselem annak következményeit.

Arra kéri a törvényszéket, hogy a házasságot férje vétkeisége miatt bontsa fel s kötelezze a bárót, hogy leánygyermekait az ő nevelésére bizza. A bíróság február 26-ára tüzte ki a békéltetést s eredménytelenség esetén le-tárgyalják a válóper.

— **Lemondott közgazdasági előadó.** *Barkasy* Kálmán, ki tizenhét éven keresztül *közgazdasági előadója*, s így a megye közigazgatási bizottságának is tagja volt, ezen állásáról lemondott. A közigazgatási bizottság mai gyűlésén *Barkasy* működésének *jegyzőkönyvi elismerése* mellett lemondását tudomásul vette.

— **Halálozások.** *Hrabkovszky* Sándorné hetvennégy éves urnót, *Hannay* Sándor budapesti VII. ker. előjáró édesanyját, ki Budapesten halt meg, ma helyezték örök nyugalomra Aradon.

Farkas Jánosné, szül. *Frühwirt* Czeczilia *Farkas* János Erterházy-uradalmi főerdőmester neje Pankotán 87 éves korában elhunyt.

— **Albizottságok a megyénél.** A megye közigazgatási bizottságában ma jelentették be az albizottságok megalakítását a következőkben: *Fegyelmi választmány*: *Varjassy* Árpád, *Krausz* József, *Vásárhelyi* Béla, *Nachtnébel* Odön tagok, *Meszlényi* Antal dr., *Vásárhelyi* László póttagok. *Börtönvizsgáló bizottság*: *Ormos* Péter, *Vásárhelyi* László közigazgatási bizottsági tag, hivatalból tagja *Issekutz* Károly megyei főorvos. *Gyámügyi felelőviteli küldöttség*: *Králitz* Gyula és *Nachtnébel* Odön rendes, *Takácsy* Sándor dr. póttag. A főispán részéről kineveztetnek: *Solymosy* Lajos báró, *Beles* János rendes tagok és *Ormos* Péter póttag. Hivatalból tagjai: a vármegye alispánja, főjegyzője, az árvaszéki elnök és a t. főügyész. *Fogház felügyelő bizottságba* beválasztott *Nachtnébel* Odön és *Takácsy* Sándor dr. *Erdőrendészeti albizottság*: elnök: *Dálnoki-Nagy* Lajos dr., tag: *Solymosy* Lajos báró, megjegyeztetvén, hogy egy szakértő kültag a törvényhatósági bizottság részéről fog beválasztatni. Hivatalból tagja: *Sághy* Kálmán kir. erdőfelügyelő. *Erdei kihágási másodfoku bíróság*: *Ormos* Péter, *Králitz* Gyula, *Takácsy* Sándor dr., *Zselinszky* Róbert gróf, póttagok: *Vásárhelyi* Béla, *Bánhid* Antal br., *Solymosy* Lajos br. és *Nachtnébel* Odön, hivatalból tagja: *Meszlényi* Antal dr. *Pótadó felszólamlási küldöttség*: *Krausz* József, *Vásárhelyi* Béla, *Bánhid* Antal

báró, Vásárhelyi László. Az erdei másodfoku kihágási bíróság tagjaitól a mai ülésen már ki is vették a hivatalos esküt.

— **Az aradi kereskedők és a csődtörvény.** A kereskedővilág nincs megelégedve a mostani csődtörvényvel, amely — és ez már régi, jogos panasz — semmiképen sem szolgálja a kereskedők érdekeit. A törvény revíziójára vonatkozólag a mozgalmat a temesvári kereskedők indították, kik átírták az *Aradi kereskedelmi testülethez* a mozgalom pártolása végett. A kereskedelmi testület ma ez ügyben *Tedeschi* Viktor elnöklete alatt gyűlést tartott, amelyen a temesváriak átíratát *Marschall* Lajos dr. előadó javaslatára pártolólá tudomásul vették, sőt radikálisabb változtatások eszközését bozzák javaslatba. A kereskedők azt kívánják, hogy a *tömeggondnok ezután kereskedő legyen*, s az ügyvéd csak jogtanácsosként szerepeljen. A főkívánság pedig az, hogy a csődeljárás egyszerűsítsék s különösen, hogy mostani hosszadalmassága helyett rövidebbé tétessék.

— **A csongrádi plébános elővezetése.** Megírtuk, hogy *Hegyi* Antal csongrádi plébánost csendőrök vitték erőszakkal a bíróság elé és hogy a plébános a csendőröknek sem akart engedelmessé válni, akik végre is úgy hurcolták végig a sárban. E dolgokról a félhivatalos *Ó. E.-nek* Csongrádról ezt jelentik: A *Hegyi* Antal bűnyűjében történt elővezetés dolgában *László* Albert csendőrhadnagy tegnap fejezte be a vizsgálatot, amelyet *Bogdán* József csendőrmester kért maga ellen. A kihallgatott tanuk beigazolták, hogy *Hegyi* Antal idegbaja annyira súlyosbodott, hogy a *Hegyivel* való hivatalos érintkezés majdnem lehetetlen, vagy legálább is veszedelmes. A hatóságoktól egyáltalán semmi végzést, vagy határozatot nem akar elfogadni, a kézbesítőket kidobja, sőt az utóbbi időben segédlelkészeinek még azt is megtiltotta, hogy anyakönyvi megkeresést vegyenek át a hatóságoktól. A mostani elővezetésre az adott okot, hogy a vizsgálóbíró előtt három órával később jelent meg s kihallgatása közben megfenyegette *Laurisin* Miklós dr. vizsgálóbíró, hogy ne idézze meg többet, mert úgy sem jön el; ezzel elrohant a bíróságból. A múlt héten a szegedi törvényszék előtt kellett volna megjelennie; oda sem ment el. Mivel elővezetése immár veszedelmes, a csendőrszervező azt kérte, hogy *Hegyi* orvosi megfigyelés alá vegyék.

— **Gazdasági ismétlő-iskolák aradi felügyelője.** Az Aradi Gazdasági Egyesület kezdeményezésére az aradi tanfelügyelőség kérte a közoktatásügyi minisztert, hogy a megyei gazdasági ismétlő-iskolák részére egy 2000 korona évi segélyvel javadalmazott felügyelői állást létesítsen. A miniszter nagy köszönettel vette az iskolák irányában tanúsított érdeklődést, kétezer korona azonban nincs, s így felügyelő sem lesz.

— **Letartóztatott ezredes.** Bécsből jelentik, hogy ott ma letartóztatták *Gehring* Hellmuth báró nyugalmazott ezredesét, mert egy nőt hamis tanúzásra csábított.

— **Nem szeret tanuskodni.** Bank-bánt játszóttak egyik vidéki színházban. A karzat zsufolásig volt magyarokkal, a kik visszafojtott lélekzettel bámultak a világot jelentő deszkákra. Mikor aztán Bank a békétlenkedők között *Petur* bánnal összeült, felállt az egyik polgártárs s megrántotta az asszony szoknyáját.

— Menjünk, anyjuk!

— Már miért mennénk?

— Nem látod, hogy azok ott még fejbe verik egymást. Kilodulok, elszívok egy pipa dohányt, míg összetörülködnek. Engem bizony ne hívjanak tanúnak a bírósághoz

— **Harcz egy születendő királyi gyermek körül.** Még csak kerülgeti a gölya az új olasz király házát és már arról beszélnek hogy a Vatikán nem jó szemmel nézi a bekövetkezendő családi eseményt. Akár herceg, akár hercegnő lesz az újszülött, születése helyéről a római herceg, vagy hercegnő címét fogja viselni. Már pedig a Vatikán, mely még nem vonta fel Rómát és a szavójai királyi házatt

uzurpátornak tekinti, ezt a czimadományozást nem szívesen látja. A Vatikán eddigi magatartása az olasz királyi udvarral szemben eléggé ismeretes. A szavójai ház családi eseményeit — akár örvendetesek, akár szomorúak voltak — a lehető közömbösséggel kísérte. I. Viktor Emánuel temetése a vatikáni papságnak részvétele nélkül ment végbe. A király ravatala körül csak korlátolt számú kandelláber éghetett. A *nápolyi* herceg (a most uralkodó király) házasságakor a Vatikán kísérletet tett, hogy Nápolyban, vagy Turinban történjék meg az esküvő, és mikor ezt nem tudta kivinni, megtiltotta a római klérusnak az eskető szertartás eszközése végett a bari-i székesegyház káptalanjához volt kénytelen fordulni. *Umberto* király temetésén — hir szerint — csak egy külföldi személyiség beavatkozásának volt köszönhető, hogy a génuai püspök végezte a halotti szertartást. Ezekből a precedensekből látnivaló, hogy az új királyi sarj születésekor is a régi állásponton marad a Vatikán és az újszülöttet alighanem valamelyik királyi kegyurasági kisbbrangu lelkész fogja megkeresztelni.

— **Scheinberger Mór adója.** Az öreg biblikávé neve már csak az adóban kerül szóba. Tartozik a kincstárnak 476 korona 70 fillér adóval, melyet nem tudnak rajta behajtani. A város közigazgatási bizottságának mai ülésén jelentette, ezt be *Krausz* József pénzügyigazgató, kinek javaslatára a bizottság elhatározta, hogy a négyszáz korona adóhátralékot leírja ugyan, de erről, miután az adó összege 200 koronánál nagyobb, a pénzügyminisztert értesíti.

— **Elégületlenség a szerb hadseregben.** A skuptina által elfogadott ama törvény, mely a hadsereg újjászervezésére vonatkozik, általános elégületlenséget keltett az altisztek körében. A törvény ugyanis megszünteti az eddigi állapotot, mely szerint az altisztek az előirt középiskolai kvalifikáció nélkül is tiszti vizsgára bocsáthatók voltak. Ez által a hadsereg tisztikara egyik legmegbízhatóbb elemét veszíti el és e miatt a zuglódás annyira megy, hogy már az oly elterjedt lap is, mint a „*Mali Zurnal*“ nyíltan foglalkozik a kérdéssel. Az altisztek utalnak arra, hogy a török-szerb háború idején éppen altisztek vezettek sikerrel egész századokat, sőt volt rá eset, hogy egész zászlóaljat vezetett egy altiszt. Az altisztek most a királyhoz akarnak folyamodni, hogy a rajtuk esett méltatlanságot szüntesse meg.

— **Eltűnt adóhivatal.** Mulatságos de egyuttal jellemző eset történt O-Becsén. Eltűnt az adóhivatal egész könyvelői osztálya. Mint nekünk írják, tegnap reggel a felek hiába kopogtattak a könyvelői szoba ajtaján s mikor panaszra mentek *Gavanczi* jegyzőhöz, az az egész várost befuttatta a klsbirákkal, a személyzet keresésére, ámde mindmindhiába. Még bizott, hogy majd csak bejönnek délután, ha ki alusszák a mánort, mert mi is lehetne egyéb az ok? De nem jöttek hanem jött helyettük egy képes levelező-lap a jegyzőhöz Budapestről, amelyben csak annyi állt: Budapesti lakosok vagyunk. Zsivó! és következtek az aláírások. Az egész város most ezen mulat hogy a februári fizetés felvételével miképp hagyták faképnél *Gavanczy* adójegyzőt az ő tisztviselői. Nost az előjáróság 6 irnoki és dijnoki állásra hirdetett pályázatot. Addig is az adókiivetés és behajtás — az adofizetők öröme — szünetel.

— **Fegyveres rablók a tanyán.** Vakmerő rablóvilkossági kísérlet történt vasárnap éjjel az alföld egyik legnagyobb pusztáján, a péteri pusztán, a hol — mint nekünk írják — *Tari* Ferencz tanyai gazda szállására rablók törtek be. *Tari* a téli időt rendszerint a városban, Kecskeméten tölti, csak néha megy ki a szállásra. Vasárnap délután szintén megjelent a szálláson, mert aznap 150 métermázsza gabonát adott el *Fischer* Vilmos kereskedőnek, a ki személyesen vette át a gabonát és fizette ki az árát. A kereskedő este távozott el a szállásról. *Tari* azonban künn maradt, hogy az eladott gabona elszállításánál másnap jelen legyen. Éjjel felé négy álarcos rabló felfegyverkezve behatolt *Tari* szobájába és az eladott gabona árát követelte. *Tari* tagadta, hogy pénzt

kapott volna, mire az egyik rabló rákiáltott társára.

— Üsd agyon, ne sajnáld a kutyát!

Alighogy ezt kimondta, egy hatalmas csapással leütötték *Tarit*, de ebben a pillanatban az udvarról is lövés hallatszott, mire a rablók kifutottak a szobából és elmenekültek. *Tari* kocsisa ugyanis a kutyaugatásra kiment az udvarra, mire a rablók egyike vészjelt adott társainak. A kocsis nem tudta mire vélni a lövést és futkosást, bement gazdájához, kit a földön fekvé véresen talált a szobában. *Tarit* aztán a fellármázott cselédség megmosta és ágyba fektette. Életbenmaradásához azonban nincs remény. A csendőrök nyomozzák a tetteseket, de eddig nem sikerült nyomukra akadni.

— **Anarkisták mozgolódása.** Rómából írják, hogy az anarkisták Olaszországban ismét mozolónak. Minden Amerikából érkező hajót átkutatnak, mert a new-yorki rendőrség egy anarkista megérkezését jelzi, a ki egy magas személyiség ellen akar merényletet követni. A londoni rendőrség szintén egy veszedelmes anarkista, *Calcagnó* elutazását jelzi Olaszországba. Azonkívül több helyről megerősítik azon hirt, hogy *Brescít* kísérték Milanóból Portolongonéba, mert anarkista összeesküvéstől félték, a melynek célja *Bresci* kiszabadítása lett volna. Genuában két anarkistát elfogtak, mert az ottani törvényszéki elnököt megakarták gyilkolni, másik az abruzzói herceg ellen volt felbérrelve.

— **Tanítók fizetés nélkül.** A spanyol lapok szomorú tanügyi viszonyokról rántják le a leplet, kimutatják, hogy Spanyolországban mily nagy a tanítók nyomora. Az egész országban csak 180 tanítónak van 300 pesetánál nagyobb fizetése. Vannak tanítók, kik három éven át nem kaptak fizetést mert az illető községnek nincs elég jövedelme. A lapok ez alkalommal felhozzák, hogy bikaviadalra van pénze az államnak, de népnevelésre nincs.

— **Pörül járt kivándorlási ügynök.** *Krebs* György leidesheimi (Németország) lakos 61 bácsmegeyi földmivest, köztük sok nőt s gyermeket is Németországba akart szállítani, gazdasági munkára. Minthogy *Krebs*nek a kivándorlás közvetítésére engedélye nincsen és a munkások felfogadása az ottani hatóságok tudomása nélkül szabályellenesen történt, a rendőrség őket Budapesten feltartóztatta. A földmivesteket még ma vasuton hazaszállították, *Krebs* ellen pedig engedelem nélkül üzött kivándorlás közvetítése miatt a kihágási eljárást megindították.

— **Rablás az országuton.** Egy szegedi iparoslegényt kellemetlen kaland ért a napokban, hogy gazdája árult a majsai vásárra vitte. *Gurdits* József czipészsegéd *Stély* Miklós idevaló czipész-mester munkáját fölrakta a kocsi és megindult a Majsára vezető országuton. Útközben leszállt a kocsirol, melyen még a kocsis és egy tanoncöfiu ültek. A gyanutlanul haladó legényt egyszerre két ismeretlen ember hátulról megtámadta és földre teperte. *Gurdits* hatalmas kiáltott segítségért, szavait nem hallották a kocsin ülők. A vakmerő támadók a legényt össze-vissza verték, aztán a nála volt 3 frt 50 kr. készpénzt elrabolták. Az esetről a Szeged-kerületi csendőrség még nem vett tudomást. A kárvallott és orvul megtámadott legény sem tett jelentést a rendőrségnek.

— **Felhívás!** Mindazok, kik makacs csuz és köszvényes bántalmakban szenvednek és hiába használtak szerek vagy gyógyfürdőket, küljék be címüket *Zoltán* Béla gyógyszerésztáranak (Budapest, V. Sétater u.) s ingyen megkapják a világhírű *Zoltán* kenőcs ismertetését. E páratlan szer hatása csodás, mert még a legrégebb csuz és köszvényes bajokat is néhány nap alatt meggyógyítja.

— **Jótekonyság.** Az „Aradi izraelita kihazasító egyesület“ január hó 21-én *Kohn* S. N. elnöklete alatt tartott ülésében 700 korona jutalékot szavazott meg szegénysorsu menyasszonyoknak. Ezen 700 korona 3 menyasszonynak adatik névszerint: *Schwarz* Idának 300 korona, *Taub* Rózanak 200 korona és *Seelinger* Jankának 200 korona.

— **T. Üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-ter 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Kinzások egy kadétiskolában.

(Hogy nevelik az amerikai katonákat?)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, február 7.

Az amerikai lapok napok óta tárgyalnak egy botránnyos esetet, Booz kadetiskolai növendék halálát, a melyet, mint a vizsgálat kiderítette, azok az embertelen kinzások okozták, melyekben a fiatal növendékeket a west-pointi intézetben részesítik.

Booz kadét halálát a „hazing“ okozta. E név alatt ismeretes Amerikában az a kinzási módszer, melyet a felsőbb osztályú növendékek az alsóbbakkal szemben alkalmaznak, dacára annak, hogy az igazgatóság már többször szigorúan megtiltotta azt.

A szokásos kinzások közül némelyek oly embertelenek, hogy nemcsak testileg, de lelkileg is megtámadják a serdülő ifjakat. A mérsékelt mulatságokhoz tartozott a gyermekeket fejjel egy vizeskádba állítani s ebben a helyzetben velük egy versszakot elmondani. Már a következő kinzások igazán állatiasak. Így olvasztott viaszt öntöttek a kadét mezitelen testére, egyáltalán állatták mindaddig, míg össze nem rogyott, mezitelen lábhal futnia kellett, míg a talpából a vér ki nem serkent. Nem utolsó módszer volt szappant etetni vele vagy pedig egy általuk készített mártást lenyeletni, a melynek oly hatása volt, mint a kénsavnak.

A legdurvább azonban a boxolás. Minden alsóbb osztályosnak kötelessége volt a felsőbb osztályosok kihívását boxolásra elfogadni, bár mily gyenge volt is a gyermek. A mérkőzésnek a szabály értelmében addig kellett folyni, míg az egyik, vagy másik, össze nem rogyott.

Általában kitudódott, hogy a „hazing“-ot, melyet a szabályzatok megengednek a felsőbb növendékeknek, olyanira tulzásokba vitték, hogy már többen haltak el miatta a növendékek közül.

A vizsgálat folyamán az intézet bezáratása mellett foglaltak többen állást a bizottság tagjai közül. Ezt azonban nem cselekedték, mert a west-pointi intézetből kerültek ki az Egyesült-Államok legkitünőbb tisztjei.

A vizsgáló bizottsághoz az intézet vezetője a tegnapi nap folyamán irást adott be, melyet az összes növendékek aláírtak s a melyben ünnepélyesen kijelentik, hogy a „hazing“-ról lemondanak s azt semmiféle formában többet nem fogják alkalmazni.

A vizsgáló bizottság a kijelentést komolyan veszi s most már csak azon törekedik, hogy rendeletekkel elejét vegye annak, hogy a veszélyes játék többet semmiféle formában lábra ne kapjon.

VAROS ES MEGYE.

Folytatólagos sorrendje

az Arad szab. kir. város törvényhatósági bizottsága részéről 1901. évi február hó 13-ik napján d. u. 4 órákor tartandó rendes havi közgyűlésében tárgyalás alá kerülő ügydaraboknak.

21. A tanács jelentése az 1901. évi közeleti költségelirányzat tárgyában. 22. Frick József és társai kérvénye a honvédszár lakatya régi épületének, valamint a laktanya és nyílt lovarda területének átadása iránt. 23. Az aradi tornaegyesület kérvénye tornacsarnok építésére terület átengedése iránt. Arad, 1901. évi február 7. Kiadta: *Institutoris* Kálmán főjegyző.

EGYESÜLETI ELET.

(*) A bur asztaltársaság február hó 10-én d. u. 5 órákor Földesi Lajos Halász-utcai vendéglőjében tartja 1-ső rendes évi közgyűlését a

következő napirenddel: 1. Jelentés az elmúlt évről. 2. Tisztújítás. 3. Esetleges indítványok. Az elnökség kéri a tagokat, hogy a közgyűlésen minél számosabban jelenjenek meg. Az elnökség egyben értesíti a tagokat, hogy folyó hó 16-án este 8 órákor ugyanott, társas estély lesz, melyen egy teríték ára 1 korona. Vacsora után reggelig táncz.

TANÜGY.

(—) Az új-panáti hitoktató és az iskola-gondnokság. Elvi jelentőségű miniszteri döntésre vár az a konfliktus, amely az új-panáti katolikus lelkész mint hitoktató és az ottani iskola-gondnokság között keletkezett. *Badinszky* József dr. az új-panáti iskola hitoktatója nem ismeri el a gondnoksági tagok ellenőrzési jogát, mondván, hogy ő egyházi hatóságot képvisel, ezt pedig *nincs joga világi hatóságnak semmi tekintetben ellenőrizni*. Mikor *Hoffmann* Mihály iskola-gondnok a lelkész tanításának ellenőrzése céljából a vallástani órán megjelent, *Badinszky* azzal fogadta, hogy ha mint vendég jött, úgy szívesen látja, de az ő tanítását ellenőrizni csak az ő egyházi főhatóságának van joga. *Hoffmann* bejelentette az esetet az iskolagondnokságnak, honnan most már annak elnöke *Schill* Fülöp ment el a lelkész órájára. *Badinszky* azonban most is hasonló módon járt el, sőt valahányszor egy-egy gondnok óráján megjelent, mindannyiszor vagy ő távozott el a tanteremből, vagy kijelentette, hogy addig, míg a gondnok ellenőrzés céljából jelen van, a tanítást nem folytatja. A gondnokság ellenőrzési jogának megsértését látta *Badinszky* dr. eljárásában, jelentést tett az esetről az aradi tanfelügyelőség útján a megyei közigazgatási bizottságnak. *Varjassy* Árpád tanfelügyelő javaslatára a bizottság mai ülésén úgy határozott, hogy *elvi jelentőségű döntés* provokálása céljából az egész ügyet a miniszteriumhoz terjeszti fel. Ha *Badinszky* József mintájára a többi felekezeti hitoktatói sem akarnak csak az ő felettes egyházi hatóságnak ellenőrzési jogát elismerni, úgy a magyarság ügye bizony igen sokszor veszélynek volna kitéve. Eppen ezért több mint valószínű, hogy a miniszter az iskola-gondnokság javára dönt.

(—) Tanítónőválasztás Eleken. Az eleki iskolaszék: z Eleken megüresedett tanítónői állásra *Dosztál* Stefánia okleveles tanítónőt választotta meg.

(—) Községi iskola Német-Peregen. Ez a csupa idegen nemzetiségű lakosokkal körülvett község örvendetesen magyarosodik. A német-peregi görög-katolikus vallású szülők folyamodtak az aradi tanfelügyelőséghez, hogy szánják több tanköteles gyermekeik számára községi iskolát kapjanak, mert magyar nemzetiségű, hár görög-katolikus vallású gyermeküket nem akarják a felekezeti iskolákba járattatni. A kérelemnek természetesen helyt adtak s a közigazgatási bizottság utasította a község képviselő testületét, hogy az iskolaszéket haladéktalanul alkossa meg s gondoskodjék a felállítandó iskola számára megfelelő helyiségről.

KOZGAZDASAG ES KÖZLEKEDES.

Budapesti ár- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, február 7.

Zárul 12 órákor:

Buza 1901. áprilisra	7.42—7.43
Buza októberre	7.57—7.58
Rozs 1901. áprilisra	7.29—7.30
Rozs októberre	6.52—6.53
Zab 1901. áprilisra	6.14—6.15
Tengeri 1901. májusra	5.08—5.09
Repce augusztusra	12.60—12.70

Zárul 5 órákor:

Buza 1901. áprilisra	7.43—7.44
Buza októberre	7.61—7.62
Rozs 1901. áprilisra	7.31—7.32
Rozs októberre	6.52—6.53

Zab 1901. áprilisra	6.13—6.15
Tengeri 1901. májusra	5.09—5.10
Repce augusztusra	12.50—12.60

Zárul 5 órákor: korona

Osztrák hitelrészvény	668.25
Magyar hitelrészvény	671.75
Leszámlolóbank részvény	419.—
Rima-Murányi vasmű részvény	461.50
Osztrák-magyar Államvasuti részvény	667.25
Közuti vasut	581.—
Városi villamos vasut részvény	292.—

— Bécsi vágómarhavásár. (Távirat) Borju 3600 drb. Elő disznó 1711, leőt 2700. Elő juh 1003, leőt 525, bárány 1689. Borju csekély felhajtás folytán drágább. Elő borju 80—120 koronáig. Juh csekély felhajtás folytán drágább. Elő juh 44—46 koronáig.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Február 7. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 88 — 92 fillérig. Öreg közep páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 94 — 95 fillérig. Fiatal közep páronként 251—320 kilogramm sulyban 90 — 92 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő sulyban 86 — 90 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közep páronként 240—250 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő sulyban — fillérig.

Sertéslelészám. Február 4-én volt készlet 30056 darab, február 5-én felhajtott —40 darab, február 6-án elszállított 197 darab, február 6-án maradt készletben 29909 darab. Üzlet: Változatlan.

Buzaárak Amerikában.

(A Magyar Távirati Iroda kábeljelentése.)

— Február 7. —

	6-án cent.	7-én cent.
New-York:		
Buza (per loco)	80 $\frac{1}{2}$	80 $\frac{3}{8}$
januárra	—	—
februárra	79	79 $\frac{1}{2}$
márcziusra	79 $\frac{1}{2}$	79 $\frac{3}{8}$
májusra	79 $\frac{1}{4}$	75 $\frac{3}{8}$
Tengeri januárra	—	—
márcziusra	44 $\frac{3}{8}$	44 $\frac{1}{2}$
májusra	43 $\frac{3}{8}$	43 $\frac{1}{2}$
Chicago:		
Buza januárra	72 $\frac{3}{8}$	71
márcziusra	74 $\frac{3}{8}$	75 $\frac{1}{2}$
Tengeri januárra	36 $\frac{3}{4}$	36 $\frac{1}{2}$

Buza szállard, tengeri állandó.

NAPIREND.

Február 8. Péntek. Róm. kath. naptár: Math. János. — Protestáns naptár: Math. János. — Görög-keleti naptár (január 28.): Xenofon. — A nap két 7 óra 2 perczkor, nyugszik 4 óra 55 perczkor. — A hold két 10 óra 21 perczkor, nyugszik 8 óra 32 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órákor 763.5 milliméter, délután 2 órákor 763.5 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órákor $9^{\circ} + 3.2$, délután 2 órákor $9^{\circ} + 8.0$. — Szél iránya és ereje reggel 7 órákor DN. 2, délután 2 órákor DN. 4. — Felhőzet reggel 7 órákor többnyire borult, délután 2 órákor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Délen csapadék, hőüljedés.

Szabadságharosi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 órától délután 6 óráig. Belepti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Erekléy-muzeum helyisége melletti ülésterem.

Február 9. Az aradi mérnök- és építész-egylet fölolvásó-estélye délután 6 órákor (Központi szálló.)

Február 10. Az aradi Széchenyi-gőzmalom részvénytársaság közgyűlése délelőtt 10 órákor. — A kisjenői takarékpénztár közgyűlése délelőtt 10 órákor. — A battonyai önszegélyző-egyesület mint szövetkezet közgyűlése délelőtt 10 órákor. — A bur asztaltársaság közgyűlése délután 5 órákor (Földesi-vendéglő.)

Február 11. Körállatorvosválasztás Szemlakon. — Az aradvármegyei gazdasági-egyesület igazgató-választmányi ülése délelőtt 10 órákor.

Február 13. A Kölcsey-egyesület népszerű előadása délután 5 órákor (Kereskedelmi iskola.) — Városi közgyűlés délután 4 órákor.

Február 16. Az aradi mérnök- és építész-egylet fölolvásó-estélye délután 6 órákor (Központi szálló.) — A bur asztaltársaság társasestélye este 8 órákor (Földesi-vendéglő.)

Február 17. Az aradi polgári önszegélyző-egylet mint szövetkezet közgyűlése délelőtt 10 órákor. — Az aradi hivatalosok betegsegélyző- és temetkezési-egyletének közgyűlése délután 3 órákor (Városház.) — Thomson Caesar hegedűművész hangversenye délután 5 órákor (Fehér Ke-

reszt.) — Az aradmegyei takarékpénztár közgyűlése délelőtt 9 $\frac{1}{2}$ órakor. — Az aradi ipar- és népbank közgyűlése délelőtt 11 órakor. — Az aradi iparosok első betegsegélyző- és temetkezési-egyletének közgyűlése délelőtt 9 órakor (Magyar-uteza 4.)

Február 20. A Kölcsey-egyesület népszerű előadása délután 5 órakor (Kereskedelmi iskola.)

Február 23. Az aradi mérnök- és építész-egylet főolvasó-estélye délután 6 órakor (Központi szálló.)

Február 24. Az arad-csanádi gazdasági takarékpénztár közgyűlése délelőtt 11 órakor. — Az aradi önálló férfi és női szabóiparosok szakcsoportjának közgyűlése délután 4 órakor (Ipartestület.)

Február 26. Körorvosválasztás Berzován.

Március 2. Kőrjegyzőválasztás Kujeden.

REGENY-CSARNOK.

A szürke asszony.

— Regeny. —

Irta: Sudermann Hermann.

Fordította: Hellerné-Oláh Margit. [43]

(Folytatás.)

Pali belépett. A két testvér a pamlagon hevert, az egyik lábtól, a másik fejtől, a teljes nyugalom és kedélyesség képét nyújtva. Mindkettő egy nagy grogos poharat tartott kezében s az asztalon pucos edény gözölgött.

Palit meglátva, úgy megijedtek, hogy felkelni is ellefejtkeztek. Fekve maradtak, megdermedve a bámulatól.

— Nézd csak! — mondá Ulrich, a kielőbb nyerte vissza hangját, míg Fritz poharát csörömpölve a földre ejtette. Lehajolt utána s nagy buzgalommal szedte össze az üvegdarabokat.

— Tudhatjátok, miért jöttem, — szolt Pali havas ruhájában az asztalhoz lépve.

— Nem, — felelé Ulrich lassan felülve.

— Nem is sejtjük, folytatá Fritz, óvatosan fivére mögé bujva.

— Csak megkaptátok leveletem? kérdé Pali.

— Mi nem kaptunk semmi levelet, — válaszolá az idősb, Palinak szemtelenül szeme közé nézve.

— Talán elveszett a postán, — tette hozzá hamarosan öcsese.

— Emlékezzetek csak, november 16-án volt, — szolt Pali.

Ekkor homályosan visszaemlékeztek, hogy kaptak valami levelet.

— De nem tudunk kiokosodni belőle s a tűzbe dobtuk, — mondá Ulrich.

— Hagyjatok fel a mentegetőzéssel, nagyon jól tudjátok hogy mit kell tennetek.

A fivérek vállalt vontak, mintha Pali spanyolul beszélne.

— Nem azért jöttem, hogy veletek tréfáljak, — folytatá Pali — ti nővérem becsületét elvettétek s most kötelességeket azt visszaadnotok.

Ulrich fejét vakarva szolt:

— Kedves Meyhöfer, ez bajos dolog, s így egyhamarjába nem végezhetünk, ülj ide közénk, igyál egy pohár punchot velünk, a mellett gyorsabban végezhetünk.

— Igen, gyorsan és barátságosan, — mondá Fritz, felkelve, hogy két tiszta poharat hozzon.

— Köszönöm, — mondá Pali — nem vagyok szomjas. — Homályos sejtelve támadt, hogy a fiuk most is, mint mindig, gunyt üznek belőle.

Tagjai, mintha vas guzsba lennének szorítva. Egészen lenyüggözöttnek, védtelennek érezte magát.

— Hja, ha így kezded — mondá Ulrich sértődve — akkor szóba sem állunk veled. Nincs kedvem elrontani karácsonyestemet.

— S elhülni hagyni a puncsot, — tette hozzá Fritz.

Pali, hol az egyikre, hol a másikra bámult. Hogy lehetséges az, hogy a kik oly nagy vétket követtek el, ily büszkén és elbizakodottan bánnak vele, míg ő ki csak jogát kereste, mint gonosztevő reszketett és félt.

— S ha vigasz nélkül térnék haza? — kiáltá benne egy rémült hang. — Ne bosszantsd őket — gondolj arra, mit fogadtál anyádnak! — Ne muljon te rajtad!

— No fogsz-e inni vagy sem? — kérdé most Ulrich bosszusan.

— Ne muljon te rajtad! — ismétlé a hang s Pali lehorgasztá fejét és rekedt hangon mondá:

— Kérem hát!

A két fivér mosolyogva összenézett s Fritz poharat emelve, mondá:

— Boldog ünnepeket!

— Boldog ünnepeket! — dadogá Pali a forró italt felhajtva, bár az undor a torkát fojtogató.

Mint jó czimbora ült az asztalnál, ő, kinek mint boszuállónak kelle fellépni.

— Hát, hogy a dolognak véget vessünk, kedves Meyhöfer barátom, — kezdé Ulrich, — a mi megtörtént, azon már nem változtathatunk többé. Nem akarom kutatni, ki futott inkább a másik után, mi nővéreid után, vagy nővéreid utánuk, mindenesetre ők is épp oly hibások, mint mi! Tiszta szívből szeretjük őket, mert szépségre nincs párjuk az egész környéken, s mert igazán sajnáljuk, ha arra gondolunk, hogy elvesztettük őket, — de hogy elvegyük, azt csak nem fogod követelni?

Pali felénk pillantást vetett reá s báortalanul felelé:

— Ez a legkevesebb, a mit — nem folytatta tovább, mert oly érzés fogta el, mintha fojtogatták volna.

— Ugyan ne légy oly furcsa — s Ulrich folytatá:

— Lásd, mi meg is tennénk, mert mi nagyra becsüljük őket, daczára annak, hogy igen szabad viseletük. — Palinak a velejébe nyilalt, de még uralkodott magán — s rögtön teljesítenők is kívánságodat, de előbb mond csak, mit adsz nekik hozományul?

— Nincs — semmim — dadogta Pali.

— No lásd — mondá Fritz.

— S nekünk pénz kell, sok pénz — folytatá Ulrich. — Én az idősebb vagyok s ha magam akarom a birtokot átvenni, Fritznek ki kell fizetnem annyit, hogy ő más birtokot vehessen.

— Dolgozni fogok — szolt Pali, s kérő alázatossággal nézett a fiukra.

— Már tíz éve, hogy dolgozol, s még sincs semmid.

— A tűz közbe jött, — dadogá Pali, mintha bocsánatot kellene kérni a szerencsétlenségért, mely őt érte.

— S jövőre más valami fog közbe jönni, nem, nem kedves barátom, abban nem bízhatunk.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Február 7. —

Fehér Kereszt szálloda. Belicaenyi Lajos birtokos Berczel. — Komlós Lipót utazó Budapest. — Reich Ferencz utazó Budapest. — Keller Pál birtokos Szénafalva. — Dr. Szilágyi József ügyvéd Budapest. — Lucaty Gusztáv utazó Bécs. — Herzog M. utazó Bécs. — Fleischman Ede utazó Bécs. — Berger Emil utazó Bécs. — Steiner Vilmos utazó Budapest. — Leszkay Márton mérnök Budapest. — Grünwald Albert utazó Budapest. — Stern Miksa utazó Bécs. — Juranovits I. szállodás Szeged. — Wagner M. utazó Bécs.

Központi Szálloda. Jung Dániel bányafelügyelő Bácska. — Lietzenmayer Ottó mérnök Talen. — Nuszbaum Izidor bérlő Sajtyény. — Fördös János főerdész Hidegkut. — Mairovics Mór birtokos M.-Radna. — Steinhardt Emil utazó Budapest. — Nemes Henrik kereskedő Budapest. — Strasser Vilmos utazó Budapest. — Stein Samu utazó Frankfurt. — Fuchs Károly utazó Berlin. — Makován Károly utazó Bécs. — Leuchtag Armin utazó Bécs. — Eliás Izidor kereskedő Pécska.

Városi színház.

Bérlet 127. sz.

Páratlan.

Pénteken, 1901. évi február hó 8-án:

A kis mama.

Vigjáték 3 felvonásban, énekkel. Irta: Henry Meilhac és L. Halévy. Fordította: Fáy J. Béla. Zenéjét írta: Kun L.

SZEMÉLYEK:

Bruk zenész László Gy.	Daculasné .. Kalocsa R.
Henriette .. Menszáros M.	Dubois .. Bácsné.
Brigitta .. Agyal Ilka.	Polgármester Czako V.
Saint-Potant .. Palágyi L.	Rob .. Szadai F.
Rochebardiére Rubos A.	Kertész .. Hegyessi Gy.
Daculas báró Mezel Péter.	Biri .. Turchányi O.

Kezdete 7 órakor.

NYILTTÉR.*

Kedves barátomnak:

Dr. Fényes Kálmán ügyvéd urnak.

Olvastam tegnapi nyilatkozatodat a Wechsler-Fischer-féle 74 ezer forintos perben. Elismerem, hogy e nagy munkában perirataiddal Te raktad le az alapot, azt pedig neked kell belátni, hogy a felebbezés folyamán az épületet tető alá én hoztam s én fejeztem be. Az épület sikerült, a „nagy pert“ ügyfelünk megelégedésére megnyertük. Illő tehát, hogy ennek erkölcsi és anyagi hasznain osztozzunk. Miért is ezennel és szíves keszséggel átengedem Neked e pernyertesség összes érdemeit és dicsőségét, én pedig szerényen megtartom magamnak a — honoráriumot.

Különben pedig mikor mehetnék Hozzád egy jó vacsorára?

Szervusz!

Dr. Barabás Béla,
ügyvéd.

Lazaru György hazudik a tényállás előterjesztésében, mert én Lázár Gábor lelkészt nem támadtam meg, sőt a legdurvább sértés elhangzása után is felszólítottam, hogy személyemmel ne foglalkozzék és csak a durva sértések féktelen megismérlése után fakadtam ki ellene.

A folyó hó 14-ikére kitűzött tárgyalás felderíti majd a tényállást és akkor nem az „Isten szolgálja“, hanem a „hecycz-pap“ fog állani a t. közönség előtt, aki botrányos magaviseletével meggyalázta lelkészi állását.

Szükségesnek tartom kijelenteni, ami különben segédeim által kiállított jegyzőkönyvből is kitűnik, hogy én lovasias elégtételt kértem Lazaru Györgytől és eszemágában sem volt őt disqualificálni; de amikor ő az elégtételadás minden nemét megtagadja és — hogy ezen eljárását mentegesse — a kávéház törzsvendégeinek minden félüket összehazudozik, a gyáva ember brigantizmusa ellen már csak a nyilvánosság előtt védekezhettem.

Az elfogulatlan gentleman itéletére bízom a döntést ezen ügyben, amelyet magam részéről ez uton is befejezettek nyilvánítottok.

Arad, 1901. február 7.

Dr. Pop István,
ügyvéd.

Nyilatkozat.

Alolirottak kinyilatkoztatjuk, hogy a Szilágyi György és Kovács Vincze urak között fenforgott ügy a mai napon előttünk békés uton elintéztetett.

Aradon, 1901. február hó 7-én.

Varjassy Árpád. Dr. Robitsék Ágoston.
Müllig József. Péterffy Antal.

**Az Aradi Közlöny
nyomdájában
néhány jó erkölcsü
tanuló
felvétetik.**

* Az ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelőséget a szerk.

Aranyat, Ezüstöt,
== Gyémánt-Brilliantot, ==
Zálogezédulákat!!
 és mindenféle ékszerárgyakat,
 legmagasabb árban 3614
vesz, becserél és elad:
DEUTSCH IZIDOR
 == órás, ékszerész, Templom-u., Minorita-palota. ==
 782—901.

Hirdetmény.

Hogy a mezőgazdasági munkás és cselédsegély pénztárról szóló 1900. évi XVI. t.-cz. áldásos kedvezményeiben mindazok, kikre a törvény ezen gondoskodása kiterjed, mielőbb részesülhessenek, továbbá azon oknál fogva, hogy a helyi bizottság minél előbb létesülhessen, felhívjuk ezen az uton is a mezőgazdasággal foglalkozó cselédeket és munkásokat, hogy ezen pénztárba tagokul minél előbb s minél tömegesebben lépjenek be s addig is, míg a helyi bizottság megalakul, ebbeli szándékukat a város tanácsának írásban vagy Lőcs Rezső aljegyzőnek a hivatalos órák tartama alatt szóval bejelentik.

A mezőgazdasággal foglalkozó munkaadókat pedig felhívjuk, hogy cselédjeiket és munkásaikat ezen, kizárólag az ő érdekükben létrejött törvény áldásos voltára figyelmeztessék s azokat a belépésre buzdítsák.

Arad, 1901. évi január 19.

A városi tanács.

1—1901. m. g. b. szám.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tesszük, hogy azoknak, akik a belvárosban, Sarkad, Erzsébet, Sága Poltura külvárosokban laknak a kamarási hivatalnál, azoknak pedig akik Gáj külvárosban és a tanyákon laknak a gáji külvárosi alkapitányi hivatalban be kell jelenteniök: hány darab juhot vagy sertést kívánnak a folyó évben a városi legelőkre bocsátani.

A bejelentésekre f. é. február 1, 4, 5, 6, 7, 8 napjait tűzzük ki határidőül, amelyen túl a bejelentések el nem fogadhatók.

A bejelentés alkalmával lesznek kiállítva a kötelezvények a legeltetési díjak azon fele részére amelyek nem a legelőre bocsátás előtt, hanem f. augusztus hó 20-ig fizethetők be.

A pásztorokról az állattulajdonosok tartoznak gondoskodni.

Arad sz. kir. város mezőgazdasági bizottságának 1901. évi január 28-án tartott üléséből.

Varjassy,
tanácsnok.

Ágya község előjáróitól.

104—1901. sz.

Árverési hirdetmény.

Mely mellett Ágya község előjárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az Ágya község tulajdonához tartozó községi vadászati jog 1901. évi augusztus hó 15-től kezdődőleg hat egymásután következő évre, tehát 1907. év augusztus hó 15-ig — folyó évi február hó 24-én d. u. 2 órakor Ágya község házában nyilvános árverésen legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Ágya, 1901. évi január hó 11-én. 3648

Olasz Lajos,
jegyző.

Kiss Sándor,
bíró.

Egy 5 szobás

Lakás

hozzátartozó

mellékhelyiségekkel,
parkirozott, nagy udvarral,
esetleg istállóval,
május 1-ére kiadó
Halász-utca 27. szám alatt.

Ugyanott egy külön álló épületben, külön kertes udvarral egy 4 szobás lakás is kapható. 3638

Aradvármegye alispánjától.

1856—1901. szám.

Ösztöndíj pályázat.

Az Aradvármegye kezelése alatt álló Bátor Bohus Zsigmond ösztöndíj alapítványánál a folyó 1900/1901 tanév elejétől számított hatályos 2, egyenkint 400 koronával javadalmazott ösztöndíj állomás üresedésbe jövén, arra azonnal pályázatot hirdetnek.

Az ösztöndíj a műszaki (technikai) pályára készülő Arad vármegyei ifjak kiképezésének előmozdítására van rendelve, s ezen cél mellett annak élvezetében Arad vármegyei vagy aradvárosi illetőségű s a keresztény vallás felekezetei bármelyikéhez tartozó minden oly magyar ifju részesíthető, ki a technikai pályára készül, s mint szegény szülők gyermeke vagy árvája az anyagi eszközökben szűkölködik, szellemileg azonban jó tanulmányi előmenetelt igazol és jó magaviseletet tanúsít.

E feltételek mellett az ösztöndíj elnyerése a műegyetemi hallgatók és oly gymnasiumi vagy real iskolai tanulók pályázhatnak, kik a technikai pályára készülnek.

A folyamodványok, Aradvármegye közönségéhez intézendők s azon tanintézeti igazgatóságnál hol a pályázó ifju tanulmányait folytatja legkésőbb 1901. évi márczius hó 15-ig, a következőkkel felszerelve nyújtandók be:

a) a pályázó ifju születési anyakönyvi kivonata:

b) a lefolyt tanév végén nyert iskolai bizonyítvány és a folyó tanév 1-ső harmada végén nyert időszaki értesítő vagy index:

c) helyhatósági bizonyítvány a családi és vagyoni viszonyok s nevezetesen a szülők állása, vagy foglalkozása évi fizetése, vagy jövedelme, a gyermekek létszáma a szülők vagy egyes család tagok vagyona és annak becsértéke, valamint a felől, hogy a pályázó ifju vagy netalán testvéreinek egyike élvez-e és milyen ösztöndíjat?

A tartozkodási helyhatóság által kiállítandó ezen bizonyítvány mellett azon pályázatoknál, kik jelenleg a vármegyén kívül laknak, a pályázó ifju aradvármegyei illetőségének kimutatására becsatlандó még az illetőségű községnek erről szóló bizonyítványa is.

Az ekép felszerelt kérvények a középiskolai igazgatóságok részéről a szabályszerű minősítvényi táblázatokkal együtt 1901. évi márczius hó 31-ig a tankerületi főigazgatóságokhoz terjesztendők fel, a főigazgató és a felsőbb tanintézetek részéről pedig 1901. évi április hó 10-ig Aradvármegye közönségéhez küldendők át.

Ezen pályázati hirdetmény Aradvármegye és Arad szabad kir. város területén közzététetik a tanuló ifjuság körében való közzététel és a pályázati kérvények elfogadása és beküldése végett pedig a budapesti József műegyetem rektori hivatala, az ország összes gymnasiumok és realiskolák igazgatóságai, valamint a kir. tankerületi főigazgatóságnak megküldetik s tudomás végett a magy. kir. valóság és közoktatásiügyi minister urhoz felterjesztetik.

Arad, 1901. évi január hó 14-én.

Dálnoki Nagy Lajos,
alispán.

Városi és vidéki telefon 118. szám.

D:Ü:R:R GUSZTÁV

fűszer, csemege, ásványviz-, bor-, tea- és rumkereskedése
 Az arany szarvashoz. ARADON. József-főherceg-ut 2.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy üzletemet a mai kor igényeinek megfelelőleg átalakítva, a téli időnyre a legkitűnőbb jó és friss árúkkal dúsan felszereltem s minden tekintetben azon leszek, hogy jó és figyelmes kiszolgálás mellett a legolcsóbb árraimmal megelégedésüket kiérdemeljem, s alant irt ezikkeimre b. figyelmöket ezuttal felhívjam:

LEGKITÜNÖBB KÁVEK:
 Cuba, Ceylon, Arany, Jáva és Hodeida Mocca.

— OROSZ- ÉS CHINA-TEÁK: —
 Assam, Karavan, Peccovirág, Imperial és Mandarin.

Jamaika-rumok, valódi angol ananasz, Cuba, Portorico és Demarara.

PEZSGÓ-BOROK
 Törley, Tallaman és Casino sec., Hubert Gentry Club, G. H. Mumm Co., Duminy Co. és Henriett-félék.
 Prágai és kassai sódarok, szebeni szalámi, friss tormás virslik, debreczeni és kolozsvári oldalas és braunschweigi friss felvágottak.

Likőrök, eredeti Benediktiner Fecamp; valódi Curacao, Triplesec. Zsárl, Maracchino és más likőrök, Erdélyi ó-szilviorum, tiszta törököl.

— Ménesi és Magyarádi borok. —
 Friss csemege és déli gyümölcs. Francia Muscat, datolya, Smyrna és szultán füge. — Legkitűnőbb malaga szőlő, Görzi prunella, Rahat, Sutsuk és török eddességek.

Tea-sütemények Schmidt és Cabos-féle Patience dessert és kőastlin angol Cacks és Mixed-félék.

Honl és külföldi sajtok: Ementáli, gról, strachinó, Imperial, oldami, Rogentfort, kisbéri és fogarasi készítmények.

Páczolt és konzervált halak. Tengeri halak, pisztráng, angolna, — Thon, Lachs és Francia Philipp Canan-féle szardinák. —
 Suchard és flumei csokoládék. 3443

Borsó, gomba, bab, spárga conservek és mindennemű fűszer árak.

Az időnyben mindenféle vadak.

— ERDÉLYI BATUL ÉS RANET ALMÁK S NEMES GYÜMÖLCSÖK. —
 Vidékre lúdába fagymentes csomagolás ingyen.

Friss érkezésű vérpiros narancsok!!

Gondoljon mindenki a családjára!

AZ ARADI KÖZLÖNY

3000 koronára

biztosította minden előfizetőjét

baleset ellen.

Aki az **Aradi Közlönyre** 1901. február 15-től előfizet, az az **Aradi Ipar és Népbank** által képviselt **Nemzetközi baleset ellen biztosító részvénytársaságnál** baleset ellen biztosítva van **halál esetére**

= 3000 koronára, =

munkaképtelenség esetére

= 3000 koronára, =

részleges munkaképtelenség esetére pedig a 3000 korona megfelelő hányadára

Az Aradi Közlöny

előfizetői rendes biztosítási **kötvényt kapnak kézhez.**

Bejelentett és igazolt baleset után a kártérítési összeget azonnal kifizeti az

Aradi Ipar és Népbank,

mint a Nemzetközi baleset ellen biztosító részvénytársaság aradi vezérügynöksége.

A legnagyobb vidéki napilap most az Aradi Közlöny

Tökéletesen pótol minden fővárosi lapot Arad-, Csanád-, Békés-, Temes-, Torontál- és Hunyad-megyékben.

Megjelenik naponta 12—14 oldalon, vasárnap 24—30 oldalon.